

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 1060/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2009

o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Bonitetne agencije imajo pomembno vlogo na globalnih trgih vrednostnih papirjev in bančnih trgih, saj njihove bonitetne ocene uporabljajo vlagatelji, kreditojemalci, izdajatelji in vlade pri sprejemanju z informacijami podprtih naložbenih in finančnih odločitev. Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice, pozavarovalnice, kolektivni naložbeni podjemi za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko te bonitetne ocene uporabljajo kot merilo za izračun svojih kapitalskih

zahtev za solventnostne namene ali za izračunavanje tveganj svoje naložbene dejavnosti. Zato bonitetne ocene pomembno vplivajo na delovanje trgov ter na zaupanje vlagateljev in potrošnikov. Torej je bistvenega pomena, da se dejavnosti bonitetnega ocenjevanja izvajajo v skladu z načeli integritete, preglednosti, odgovornosti in dobrega vodenja, da se zagotovi, da bodo zadevne bonitetne ocene, ki se uporabljajo v Skupnosti, neodvisne, objektivne in primerne kakovosti.

(2) Danes ima večina bonitetnih agencij sedež zunaj Skupnosti. Večina držav članic ne ureja dejavnosti bonitetnih agencij ali pogojev za izdajo bonitetnih ocen. Kljub njihovem ključnemu pomenu za delovanje finančnih trgov je poslovanje bonitetnih agencij urejeno z zakonodajo Skupnosti le na omejenih področjih, zlasti z Direktivo 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji ⁽⁴⁾. Poleg tega se na bonitetne agencije nanašata Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁵⁾ ter Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽⁶⁾. Zato je pomembno določiti pravila za zagotovitev, da so vse bonitetne ocene, ki jih izdajajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti, primerne kakovosti in da jih izdajajo bonitetne agencije, ki poslujejo v skladu s strogimi zahtevami. Komisija bo še naprej sodelovala s svojimi mednarodnimi partnerji, da zagotovi konvergenco pravil, ki se nanašajo na bonitetne agencije. Iz te direktive bi moralo biti možno izvzeti nekatere centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene, če izpolnjujejo pomembne zadevne pogoje, ki zagotavljajo neodvisnost in integriteto njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in ki so tako strogi, kot zahteve iz te uredbe.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 13. maja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 115, 20.5.2009, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

⁽⁴⁾ UL L 96, 12.4.2003, str. 16.

⁽⁵⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

- (3) Ta uredba ne bi smela ustvariti splošne obveznosti za finančne instrumente ali finančnih obveznosti, da bi jih bilo treba oceniti v skladu s to uredbo. Zlasti ne bi smela podjemom za kolektivne naložbe v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kakor so opredeljeni v Direktivi Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, ali institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ⁽²⁾, nalagati obveznosti, da vlagajo izključno v finančne instrumente, ki so ocenjeni po tej uredbi.
- (4) Ta uredba ne bi smela ustvariti splošne obveznosti za finančne institucije ali vlagatelje, da vlagajo le v vrednostne papirje, za katere se je izdal prospekt v skladu z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje ⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 809/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/71/ES o informacijah, ki jih vsebujejo prospekti, in o obliki prospektov, vključitvi informacij s sklicevanjem in objavi teh prospektov in razširjanju oglaševanj ⁽⁴⁾ ter so ocenjeni v skladu s to uredbo. Prav tako ta uredba ne bi smela od izdajateljev ali ponudnikov ali oseb, ki zaprosijo za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zahtevati, da morajo pridobiti bonitetne ocene za vrednostne papirje, za katere je obvezna izdaja prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004.
- (5) Prospekt, izdan v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004, bi moral vsebovati jasne in vidne informacije o tem, ali bonitetno oceno zadevnih vrednostnih papirjev izda bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo, ali ne. Vendar ta uredba ne sme preprečiti osebam, odgovornim za izdajo prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004, da v prospekt vključijo vse bistvene informacije, vključno z bonitetnimi ocenami, izdanimi v tretjih državah, in povezanimi informacijami.
- (6) Bonitetne agencije bi morale poleg izdajanja bonitetnih ocen in opravljanja dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, opravljati tudi pomožne dejavnosti na profesionalni podlagi. Izvajanje pomožnih dejavnosti ne bi smelo ogroziti neodvisnosti ali integritete njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
- (7) Ta uredba bi se morala uporabljati za bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti. Glavni cilj te uredbe je zaščititi stabilnost finančnih trgov in vlagatelje. Kreditne točke, kreditni točkovačni sistemi in podobne ocene v povezavi z obveznostmi, ki izhajajo iz potrošniških, komercialnih ali industrijskih razmerij, ne spadajo na področje uporabe te uredbe.
- (8) Bonitetne agencije bi morale prostovoljno uporabljati Kodeks osnovnih načel ravnanja za bonitetne agencije, ki ga je izdalo Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev, v nadaljevanju („Kodeks IOSCO“). Komisija je leta 2006 v Sporočilu o bonitetnih agencijah ⁽⁵⁾ povabila Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje („CESR“), ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/77/ES ⁽⁶⁾, naj spremlja upoštevanje Kodeksa IOSCO in ji o tem letno poroča.
- (9) Evropski svet se je na zasedanju 13. in 14. marca 2008 dogovoril za niz sklepov v odgovor na glavne slabosti, ugotovljene v finančnem sistemu. Eden od ciljev je bil izboljšati delovanje trga in strukture spodbud, vključno z vlogo bonitetnih agencij.
- (10) Ocenjuje se, da na eni strani bonitetnim agencijam v njihovih bonitetnih ocenah ni uspelo dovolj zgodaj pokazati poslabšanja tržnih pogojev in na drugi strani, da niso pravočasno prilagodile svojih bonitetnih ocen po poglobitvi krize na trgih. Ta neuspeh je mogoče najbolje popraviti z ukrepi, povezanimi z nasprotji interesov, kakovostjo bonitetnih ocen, preglednostjo bonitetnih agencij, njihovo notranjo ureditvijo in nadzorom njihovih dejavnosti. Uporabniki bonitetnih ocen se ne bi smeli slepo zanašati le na bonitetne ocene ampak bi morali nadvse skrbno opravljati tudi lastne analize in vedno primerno ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarja, kadar se opirajo na take bonitetne ocene.
- (11) Določiti je treba skupni okvir pravil v zvezi z izboljšanjem kakovosti bonitetnih ocen, zlasti kakovosti tistih bonitetnih ocen, ki jih uporabljajo finančne institucije in osebe, za katere veljajo usklajena pravila v Skupnosti. Brez takšnega okvira obstaja tveganje, da države članice sprejemajo različne ukrepe na nacionalni ravni, kar bi imelo neposreden negativni učinek na dobro delovanje notranjega trga in ga oviralo, saj bi za bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene, namenjene, da jih uporabljajo finančne institucije v Skupnosti, v različnih državah članicah veljala različna pravila. Poleg tega bi lahko različne zahteve glede kakovosti bonitetnih ocen vodile k različnim ravnam zaščite vlagateljev in potrošnikov. Uporabniki bi tudi morali imeti možnost primerjati bonitetne ocene, izdane v Skupnosti, z mednarodno izdanimi bonitetnimi ocenami.

(1) UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva nadomeščena, z učinkom od 1. julija 2011, z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 32 tega Uradnega lista).

(2) UL L 235, 23.9.2003, str. 10.

(3) UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

(4) UL L 149, 30.4.2004, str. 1.

(5) UL C 59, 11.3.2006, str. 2.

(6) UL L 25, 29.1.2009, str. 18.

- (12) Ta uredba ne bi smela vplivati na to, kako osebe, razen oseb iz te uredbe, uporabljajo bonitetne ocene.
- (13) Zaželeno je, da se zagotovi uporaba bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, za regulatorne namene v Skupnosti, pod pogojem, da so v skladu z zahtevami, ki so tako stroge, kot zahteve iz te uredbe. S to uredbo se uvaja sistem odobritve, ki bonitetnim agencijam, ustanovljenim v Skupnosti in registriranim v skladu z njenimi določbami, dopušča, da odobrijo bonitetne ocene, izdane v tretjih državah. Pri odobritvi bonitetne ocene, izdane v tretjih državah, bi morale bonitetne agencije določiti in redno spremljati, ali dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda takšna bonitetna ocena, izpolnjujejo zahteve za izdajo bonitetnih ocen, ki so tako stroge, kot tiste iz te uredbe, in v praksi dosega enak cilj in učinke.
- (14) Kot odziv na skrbi, da dejstvo, da niso ustanovljene v Skupnosti, lahko resno ovira učinkovit nadzor na način, ki bi najbolj koristil finančnim trgov v Skupnosti, bi bilo tak sistem odobritve treba uvesti za bonitetne agencije, ki so povezane ali tesno sodelujejo z bonitetnimi agencijami, ustanovljenimi v Skupnosti. Vendar bi bilo v nekaterih primerih morda potrebno prilagoditi zahtevo fizične prisotnosti v Skupnosti, predvsem glede manjših bonitetnih agencij iz tretjih držav, ki niso prisotne v Skupnosti ali v njej nimajo povezanih subjektov. Za takšne bonitetne agencije bi bilo zato treba določiti poseben sistem certificiranja, če nimajo sistemskega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov ene ali več držav članic.
- (15) Certificiranje bi moralo biti omogočeno po tem, ko Komisija določi enakovrednost pravnega in nadzornega okvira tretje države z zahtevami te uredbe. Predvideni sistem določanja enakovrednosti ne bi smel dodeliti avtomatičnega dostopa v Skupnost, temveč bi moral kvalificiranim bonitetnim agencijam iz tretjih držav nuditi možnost, da so ocenjene za vsak posamezen primer in da se jim prizna izvetje iz nekaterih organizacijskih zahtev, ki veljajo za bonitetne agencije, dejavne v Skupnosti, vključno z zahtevo po fizični prisotnosti v Skupnosti.
- (16) S to uredbo bi bilo treba od bonitetne agencije iz tretje države obenem zahtevati, da izpolnjuje merila, ki so splošni predpogoj za integriteto dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, da bi preprečili vmešavanje pristojnih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen ter da bi zagotovili ustrezno politiko obvladovanja nasprotja interesov, rotacijo bonitetnih analitikov ter občasno in tekoče razkritje.
- (17) Pomemben pogoj za preudaren sistem odobritve in sistem enakovrednosti je tudi obstoj dobre ureditve sodelovanja med pristojnimi organi matične države članice in zadevnimi pristojnimi organi tretje države, kjer je bonitetna agencija.
- (18) Bonitetna agencija, ki je odobrila bonitetne ocene, izdane v tretji državi, bi morala biti v celoti in brezpogojno odgovorna za take odobrene bonitetne ocene in za izpolnjevanje zadevnih pogojev iz te uredbe.
- (19) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za bonitetne ocene, ki jih bonitetna agencija pripravi za posamezno naročilo in so posredovane izključno osebi, ki jih je naročila, in niso namenjene javnemu razkritju oziroma distribuciji na podlagi naročniškega razmerja.
- (20) Naložbene raziskave, naložbena priporočila in druga mnenja o vrednosti ali ceni finančnega instrumenta ali finančne obveznosti ne bi smela veljati za bonitetne ocene.
- (21) Nenaročeno bonitetno oceno, torej bonitetno oceno, ki je niso začeli opravljati na zahtevo izdajatelja ali ocenjevanega subjekta, bi bilo treba jasno označiti kot takšno in jo na ustrezen način ločiti od naročenih bonitetnih ocen.
- (22) Da se preprečijo morebitna nasprotja interesov, bi morale bonitetne agencije svojo poklicno dejavnost usmeriti v izdajo bonitetnih ocen. Bonitetni agencij ne bi smelo biti dovoljeno opravljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev. Še zlasti bonitetna agencija ne bi smela dajati predlogov ali priporočil glede zasnove strukturiranih finančnih instrumentov. Vendar pa bi bonitetnim agencijam moralo biti dovoljeno opravljati pomožne storitve, kadar to ne povzroča potencialnih nasprotij interesov v zvezi z izdajo bonitetnih ocen.
- (23) Bonitetne agencije bi morale uporabljati ocenjevalne metodologije, ki so stroge, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti tudi na podlagi primernih preteklih izkušenj in s testiranjem za nazaj. Vendar pa ta zahteva ne bi smela omogočiti, da bi pristojni organi in države članice posegali v vsebino bonitetnih ocen in metodologij. Podobno tudi zahteva, da bonitetne agencije vsaj enkrat na leto revidirajo bonitetne ocene, ne bi smela ogroziti obveznosti bonitetnih agencij, da redno spremljajo in po potrebi revidirajo bonitetne ocene. Te zahteve se ne bi smele uporabljati tako, da bi se novim bonitetnim agencijam preprečil vstop na trg.
- (24) Bonitetne ocene bi morale biti dobro zasnovane in trdno utemeljene, da bi se izognili kompromisom.
- (25) Bonitetne agencije bi morale javnosti razkriti informacije o metodologijah, modelih in glavnih ocenjevalnih predpostavkah, ki jih uporabljajo pri dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Razkrite informacije o modelih bi morale biti tako natančne, da bi tudi uporabniki bonitetnih ocen lahko opravili analizo skrbnosti pri ocenjevanju, ali naj se zanesejo na te bonitetne ocene ali ne. Vendar se z razkritjem informacij o modelih ne bi smelo izdati občutljivih poslovnih podatkov ali resno zavirati inovacij.

- (26) Bonitetne agencije bi morale oblikovati ustrezne notranje politike in postopke glede zaposlenih in drugih oseb, ki so vključeni v bonitetni postopek, da preprečijo, ugotovijo, odpravijo ali obvladujejo in razkrijejo vsa nasprotja interesov in v vsakem trenutku zagotovijo kakovost, integriteto in temeljitost bonitetnega postopka in postopka pregleda. Med takšne politike in postopke bi moral biti vključen zlasti mehanizem notranjega nadzora in funkcija spremljanja skladnosti.
- (27) Bonitetne agencije bi se morale izogibati nasprotjem interesov in jih obvladovati, kadar se jim ni mogoče izogniti, da zagotovijo svojo neodvisnost. Bonitetne agencije bi morale pravočasno razkriti nasprotja interesov. Voditi bi morale tudi evidence vseh pomembnih nevarnosti za neodvisnost bonitetne agencije in njenih zaposlenih ter drugih oseb, vključenih v bonitetni postopek, ter uporabljenih zaščitnih ukrepov za zmanjševanje teh nevarnosti.
- (28) Bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij bi morala vzdrževati ureditev dobrega upravljanja podjetja. Pri določanju ureditve upravljanja podjetja bi morala bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij upoštevati potrebo po zagotavljanju bonitetnih ocen, ki so neodvisne, nepristranske in primerne kakovosti.
- (29) Da bi se zagotovila neodvisnost bonitetnega postopka od poslovnega interesa bonitetne agencije kot podjetja, bi morale bonitetne agencije poskrbeti, da je vsaj ena tretjina članov, vendar ne manj kot dva člana, upravnega odbora ali nadzornega sveta neodvisnih na način, skladen s točko 13 oddelka III Priporočila Komisije 2005/162/ES z dne 15. februarja 2005 o vlogi neizvršnih direktorjev ali članov nadzornega odbora javnih družb in o komisijah upravnega odbora ali (nadzornega) sveta⁽¹⁾. Poleg tega mora imeti višje vodstvo, vključno z vsemi neodvisnimi člani upravnega ali nadzornega odbora, dovolj strokovnega znanja na ustreznih področjih finančnih storitev. Uradnik za spremljanje skladnosti bi moral o opravljanju svojih dolžnosti redno poročati višjemu vodstvu in neodvisnim članom upravnega odbora ali nadzornega sveta.
- (30) Da se preprečijo nasprotja interesov, osebni prejemki neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega odbora ne bi smeli biti odvisni od poslovnih rezultatov bonitetne agencije.
- (31) Bonitetna agencija bi morala svoji bonitetni dejavnosti dodeliti dovolj zaposlenih s primernim znanjem in izkušnjami. Zlasti bi morala bonitetna agencija poskrbeti, da se izdaji bonitetnih ocen ter njihovemu spremljanju in posodabljanju dodeli dovolj kadrovskih virov in finančnih sredstev.
- (32) Da bi se upoštevale posebne okoliščine bonitetnih agencij, ki imajo manj kot 50 zaposlenih, bi morali imeti pristojni organi možnost, da takšne bonitetne agencije izvzamejo iz nekaterih obveznosti iz te uredbe v zvezi z vlogo neodvisnih članov odbora, funkcijo spremljanja skladnosti in mehanizmom rotacije, če lahko te bonitetne agencije dokažejo, da izpolnjujejo posebne pogoje. Pristojni organi bi morali preučiti zlasti, ali je velikost bonitetne agencije določena tako, da se bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij lahko izogne izpolnjevanju zahtev iz te uredbe. Pristojni organi držav članic bi morali to izvajanje izvajati tako, da se izognejo nevarnosti razdrobitve notranjega trga in da zagotovijo enotno uporabo zakonodaje Skupnosti.
- (33) Dolgotrajna razmerja z istimi ocenjevanimi subjekti ali njihovimi povezanimi tretjimi stranmi bi lahko ogrozila neodvisnost bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen. Zato bi bilo za te analitike in osebe treba uporabljati ustrezen mehanizem rotacije, ki bi moral zagotoviti postopno spremembo v skupinah analitikov in bonitetnih komisijah.
- (34) Bonitetne agencije bi morale zagotoviti, da se metodologije, modeli in ključne ocenjevalne predpostavke, kot so matematične, korelacijske in druge predpostavke, ki se uporabljajo za določanje bonitetnih ocen, primerno vzdržujejo, posodablajo in celovito revidirajo v rednih časovnih presledkih, njihovi opisi pa so objavljeni na način, ki omogoča obširno revizijo. Kadar se zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov ali zapletenosti nove vrste strukture finančnih instrumentov, zlasti strukturiranih finančnih instrumentov, postavljajo resna vprašanja glede tega, ali lahko bonitetna agencija izdela verodostojno bonitetno oceno, bi morala bonitetna agencija zavrnila izdajo bonitetne ocene ali preklicati obstoječo bonitetno oceno. Spremembe kakovosti razpoložljivih informacij za spremljanje že izdane bonitetne ocene bi se morale objaviti skupaj s to revizijo, po potrebi pa bi se morala opraviti revizija bonitetne ocene.
- (35) Da bi bonitetna agencija zagotovila kakovost bonitetnih ocen, bi morala sprejeti ukrepe, s katerimi bi poskrbela, da so informacije, uporabljene za dodelitev bonitetne ocene, zanesljive. V ta namen bi morala bonitetna agencija med drugim imeti možnost, da predvidi opiranje na neodvisno revidirane računovodske izkaze in javna razkritja; preverjanje s storitvami uglednih tretjih strani; pregledovanje prejetih informacij z naključnim vzorčenjem ali pogodbene določbe, v katerih je jasno določena odgovornost za ocenjevanje subjekt ali s slednjim povezane tretje osebe, če so informacije, zagotovljene na podlagi pogodbe, zavedno bistveno napačne ali zavajajoče ali če ocenjevani subjekt ali z njim povezane tretje strani niso razumno skrbni glede točnosti informacij, kot je določeno v pogojih pogodbe.

(1) UL L 52, 25.2.2005, str. 51.

- (36) Ta uredba ne posega v dolžnost bonitetnih agencij, da ščitijo pravico fizičnih oseb do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (37) Bonitetne agencije morajo vzpostaviti primerne postopke za reden pregled metodologij, modelov in ključnih ocenjevalnih predpostavk, ki jih uporablja bonitetna agencija, da lahko pravilno odražajo spremenljive pogoje na zadevnih trgih. Da se zagotovi preglednost, bi bilo treba vse bistvene spremembe metodologij in praks ter postopkov in procesov bonitetne agencije razkriti, preden začnejo te spremembe veljati, razen če je treba zaradi skrajnih tržnih pogojev nemudoma spremeniti bonitetno oceno.
- (38) Bonitetna agencija bi morala navesti vsa ustrezna opozorila glede tveganj, vključno z analizo občutljivosti zadevnih predpostavk. V tej analizi bi bilo treba pojasniti, kako lahko razna dogajanja na trgu, zaradi katerih se spreminjajo parametri, vključeni v model, vplivajo na spremembe bonitetnih ocen (na primer nestanovitnost). Bonitetna agencija bi morala zagotoviti, da je mogoče informacije o preteklih stopnjah neplačil za njene bonitetne kategorije preveriti in kvantificirati ter da te informacije zagotavljajo zadostno podlago za zainteresirane strani, da te razumejo pretekle rezultate za vsako bonitetno kategorijo ter če in kako so se bonitetne kategorije spreminjale. Če je zaradi značaja bonitetne ocene ali drugih okoliščin pretekle stopnja neplačil neprimerna, statistično nepomembna ali je zaradi česa drugega verjetno, da bodo zaradi nje uporabniki bonitetne ocene zavedeni, bi morala bonitetna agencija navesti ustrezna pojasnila. Te informacije bi morale biti, kolikor je to mogoče, primerljive z vsemi drugimi obstoječimi vzorci v panogi, da lahko vlagatelji primerjajo rezultate različnih bonitetnih agencij.
- (39) Da bi okrepili preglednost bonitetnih ocen in prispevali k varovanju investorjev, bi moral CESR vzdrževati osrednji register, kjer bi se hranile informacije o preteklih dejavnostih bonitetnih agencij in o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti. Bonitetne agencije bi morale zagotoviti informacije za ta register v standardizirani obliki. CESR bi moral omogočiti javni dostop do teh informacij in letno objaviti povzetek informacij glede bistvenega opaženega razvoja.
- (40) Učinki strukturiranih finančnih instrumentov so lahko v določenih okoliščinah drugačni od učinkov tradicionalnih dolžniških instrumentov podjetij. Uporaba istih bonitetnih kategorij za obe vrsti instrumentov brez dodatne razlage je lahko za vlagatelje zavajajoča. Bonitetne agencije bi morale imeti pomembno vlogo pri osveščanju uporabnikov bonitetnih ocen o posebnostih strukturiranih finančnih produktov glede na tradicionalne. Bonitetne agencije bi morale zato jasno razlikovati med bonitetnimi kategorijami, uporabljenimi za ocenjevanje strukturiranih finančnih instrumentov na eni strani, in bonitetnimi kategorijami, uporabljenimi za druge finančne instrumente ali finančne obveznosti na drugi strani, tako da bonitetni kategoriji dodajo primeren simbol.
- (41) Bonitetne agencije bi morale sprejeti ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi izdajatelji zaprosili številne bonitetne agencije za predhodno oceno zadevnega strukturiranega finančnega instrumenta, da bi ugotovili, katera ponuja najboljšo bonitetno oceno za predlagano strukturo. Takim praksam bi se morali izogibati tudi izdajatelji.
- (42) Bonitetna agencija bi morala voditi evidence o metodologiji za bonitetne ocene in jih redno posodabljeti, voditi pa bi morala tudi evidence bistvenih elementov dialoga med bonitetnim analitikom in ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi stranmi.
- (43) Da se zagotovi visoka raven zaupanja vlagateljev in potrošnikov v notranji trg, bi morale bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene v Skupnosti, biti registrirane. Takšna registracija je glavni predpogoj, da lahko bonitete agencije izdajajo bonitetne ocene, namenjene za uporabo v regulatorne namene v Skupnosti. Zato je treba določiti usklajene pogoje in postopek za odobritev, začasno razveljavitev in razveljavitev te registracije.
- (44) Ta uredba ne bi smela nadomestiti uveljavljenega procesa priznavanja zunanjih bonitetnih institucij v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Zunanje bonitetne institucije, ki so že priznane v Skupnosti, bi morale zaprositi za registracijo v skladu s to uredbo.
- (45) Bonitetna agencija, ki jo registrira pristojni organ zadevne države članice, lahko izdaja bonitetne ocene v celotni Skupnosti. Zato je treba za vsako bonitetno agencijo uvesti skupni postopek registracije, ki je veljavna v celotni Skupnosti. Registracija bonitetne agencije bi morala začeti veljati, ko v skladu z zadevnim nacionalnim pravom začne učinkovati odločba o registraciji, ki jo je izdal pristojni organ matične države članice.
- (46) Vzpostaviti je treba enotno točko vstopa za predložitev vloge za registracijo. Vloge za registracijo bi moral prejemati CESR in učinkovito obveščati pristojne organe v vseh državah članicah. CESR bi moral pristojnemu organu matične države članice tudi svetovati o popolnosti vloge. Vloge za registracijo bi moral pregledati ustrezni pristojni organ na nacionalni ravni. Da bi se bonitetne agencije obravnavale učinkovito, bi morali pristojni organi vzpostaviti operativno mrežo („kolegij“), podprto z učinkovito infrastrukturo informacijske tehnologije. CESR bi moral ustanoviti pododbor, specializiran za bonitetne ocene vseh razredov finančnih instrumentov, ki jih ocenjujejo bonitetne agencije.

(1) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (47) Nekatere bonitetne agencije so sestavljene iz več pravnih oseb, ki skupaj tvorijo skupino bonitetnih agencij. Pri registraciji posameznih bonitetnih agencij iz take skupine bi morali pristojni organi zadevne države članice uskladiti preverjanje vlog, ki jih predložijo bonitetne agencije v isti skupini, in postopek odločanja o odobritvi registracij. Vendar bi moralo biti možno, da se bonitetni agenciji iz skupine bonitetnih agencij registracija zavrne, če takšna bonitetna agencija ne izpolnjuje zahtev za registracijo, ostala podjetja te skupine pa izpolnjujejo vse zahteve za registracijo iz te uredbe. Ker kolegij ne bi smel biti pooblaščen za izdajo pravno zavezujočih odločitev, bi moral vsak pristojni organ države članice, ki je matična država podjetja iz skupine bonitetnih agencij, izdati posamično odločitev v zvezi z bonitetno agencijo, ustanovljeno na ozemlju zadevne države članice.
- (48) Kolegij bi moral biti učinkovita platforma za izmenjavo informacije o nadzoru med pristojnimi organi ter usklajevanje njihovih dejavnosti in nadzornih ukrepov, potrebnih za učinkovit nadzor bonitetnih agencij. Zlasti bi moral kolegij omogočiti spremljanje izpolnjevanja pogojev za odobritev bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, certificiranje ureditev zunanjega izvajanja in izjeme za bonitetne agencije iz te uredbe. Dejavnosti kolegija bi morale prispevati k usklajeni uporabi pravil po tej uredbi in k zblizanju nadzornih praks.
- (49) Da bi okrepili praktično usklajevanje dejavnosti kolegija, bi morali njegovi člani iz svojih vrst izbrati povezovalca. Povezovalec bi moral voditi srečanja kolegija, pripraviti pisno ureditev usklajevanja za kolegij in usklajevati njegovo delovanje. Med registracijskim postopkom bi moral povezovalec oceniti, ali je treba podaljšati obdobje za preverjanje vloge, usklajevati takšno preverjanje in sodelovati s CESR.
- (50) Komisija je novembra 2008 ustanovila skupino na visoki ravni, ki se bo ukvarjala s prihodnjo evropsko nadzorno strukturo na področju finančnih storitev, vključno z vlogo CESR.
- (51) Sedanja nadzorna struktura ne bi smela veljati za dolgoročno rešitev glede nadzora nad bonitetnimi agencijami. Kolegiji pristojnih organov, od katerih se pričakuje, da bodo na tem področju v Skupnosti racionalizirali nadzorno sodelovanje in konvergenco, so pomemben korak naprej, a ne bodo nadomestili vseh prednosti bolj konsolidiranega nadzora nad bonitetno industrijo. Kriza na mednarodnih finančnih trgih je jasno pokazala, da bi bilo primerno še dodatno pregledati potrebo po obsežnih reformah regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Skupnosti. Nadaljnje obsežne reforme regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Skupnosti so nujno potrebne, Komisija pa bi jih morala predlagati čim prej, ob ustreznem upoštevanju zaključkov z dne 25. februarja 2009 skupine strokovnjakov, ki ji predseduje Jacques de Larosière, da bo dosežena potrebna raven nadzorne konvergenca in nadzornega sodelovanja v Skupnosti ter da bo imela stabilnost finančnega sistema večjo podporo. Komisija bi morala čim prej in v vsakem primeru do 1. julija 2010 poročati Evropskemu parlamentu, Svetu in drugim zadevnim institucijam o vseh ugotovitvah s tem v zvezi in predložiti vse zakonodajne predloge, potrebne za reševanje opredeljenih pomanjkljivosti glede nadzornega usklajevanja in ureditev sodelovanja.
- (52) Znatne spremembe v sistemu odobritve, v dogovorih o zunanjem izvajanju ter pri odpiranju in zapiranju podružnic bi morale med drugim veljati za bistvene spremembe pogojev za začetno registracijo bonitetne agencije.
- (53) Nadzor bonitetne agencije bi moral izvajati pristojni organ matične države članice v sodelovanju s pristojnimi organi drugih zadevnih držav članic, ki mu pomaga zadevni kolegij, sam pa skrbi za ustrezno vključevanje CESR.
- (54) Zmožnosti pristojnega organa države članice in drugih članov zadevnega kolegija, da ocenijo in spremljajo, kako bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s to uredbo, ne bi smel omejevati noben dogovor o zunanjem izvajanju, ki ga je sklenila bonitetna agencija. Bonitetna agencija bi morala biti še naprej odgovorna za vse njene obveznosti iz te uredbe v primeru dogovorov o zunanjem izvajanju.
- (55) Da se ohrani visoka raven zaupanja vlagateljev in potrošnikov ter omogoči stalen nadzor bonitetnih ocen, izdanih v Skupnosti, bi morale bonitetne agencije s sedežem zunaj Skupnosti ustanoviti v Skupnosti hčerinsko podjetje, da omogočijo učinkovit nadzor svojih dejavnosti v Skupnosti in učinkovito uporabo sistema odobritve. Spodbujati bi bilo treba tudi pojav novih akterjev na trgu bonitetnih agencij.
- (56) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da uporabijo v tej uredbi opredeljena pooblastila v zvezi z bonitetnimi agencijami, osebami, vključenimi v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanimi subjekti in njihovimi povezanimi tretjimi osebami, tretjimi osebami, ki so jim bonitetne agencije oddale v zunanje izvajanje nekatere funkcije ali dejavnosti, in ostalimi osebami, ki so drugače povezane z bonitetnimi agencijami oziroma dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja ali jih te agencije oziroma dejavnosti zadevajo. Med takšne osebe bi morali spadati tudi delničarji ali člani upravnega odbora ali nadzornega sveta bonitetnih agencij in ocenjevanih subjektov.
- (57) Določbe te uredbe o nadomestilih za nadzor ne bi smele posegati v zadevne predpise nacionalne zakonodaje, ki urejajo nadomestila za nadzor ali podobna nadomestila.

- (58) Oblikovati je treba mehanizem, ki zagotavlja učinkovito izvrševanje uredbe. Pristojni organi držav članic bi morali imeti na razpolago potrebna sredstva za zagotovitev, da se bonitetne ocene, ki se izdajajo v Skupnosti, izdajajo v skladu s to uredbo. Uporabo teh nadzornih ukrepov bi moral vedno usklajevati zadevni kolegij. Ukrepa, kot sta razveljavitev registracije ali začasna prepoved uporabe bonitetnih ocen v regulativne namene, bi se morala uporabiti, če se ocenjuje, da sta sorazmerna s pomenom kršitve obveznosti na podlagi te uredbe. Pristojni organi bi morali pri izvajanju svojih nadzornih pristojnosti upoštevati interese vlagateljev in stabilnost trga. Ker bi bilo treba ohraniti neodvisnost bonitetne agencije v postopku izdajanja bonitetnih ocen, niti pristojni organi niti države članice ne bi smeli posegati v vsebino bonitetnih ocen in metodologij, s katerimi bonitetna agencija določa bonitetne ocene, da bi preprečili dogovorjene bonitetne ocene. Če je bonitetna agencija izpostavljena pritisku, bi morala o tem obvestiti Komisijo in CESR. Komisija bi morala od primera do primera preveriti, ali je treba proti državi članici, ki ni izpolnila obveznosti iz te uredbe, sprejeti nadaljnje ukrepe.
- (59) Zaželeno je zagotoviti, da postopek odločanja iz te uredbe temelji na tesnem sodelovanju pristojnih organov iz držav članic in da je odločitve o registraciji treba sprejemati na podlagi dogovora. To je nujen predpogoj za učinkovit registracijski postopek in izvajanje nadzora. Odločanje bi moralo biti učinkovito, hitro in glasno.
- (60) Da se zagotovi učinkovit nadzor in prepreči podvajanje nalog, bi morali pristojni organi držav članic sodelovati.
- (61) Prav tako je pomembno zagotoviti izmenjavo informacij med pristojnimi organi, za nadzor bonitetnih agencij po tej uredbi, in pristojnimi organi, ki nadzirajo finančne institucije, zlasti s pristojnimi organi za bonitetni nadzor ali za finančno stabilnost v državah članicah.
- (62) Pristojni organi držav članic, ki niso pristojni organi matične države članice, bi morali imeti možnost, da po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice in posvetovanju z zadevnim kolegijem posredujejo in sprejmejo ustrezne nadzorne ukrepe, če ugotovijo, da registrirana bonitetna agencija, katere ocene se uporabljajo na njihovem ozemlju, krši obveznosti iz te uredbe.
- (63) Če ta uredba ne določa posebnega postopka glede registracije, certificiranja ali razveljavitve, sprejetja nadzornih ukrepov ali uveljavljanja nadzornih pooblastil, bi se morala uporabljati nacionalna zakonodaja, ki ureja takšne postopke, vključno z jezikovnimi ureditvami, poklicno skrivnostjo in varovanjem poklicne skrivnosti odvetnikov, pravice bonitetnih agencij in drugih oseb, ki spadajo pod to zakonodajo, pa ne bi smele biti ogrožene.
- (64) Povečati je treba konvergenco pooblastil pristojnih organov, da se doseže enakomerna intenzivnost izvrševanja na celotnem notranjem trgu.
- (65) CESR bi moral zagotoviti usklajeno uporabo te uredbe. Okrepiti in olajšati bi moral sodelovanje in usklajevanje pristojnih organov pri nadzornih dejavnostih ter po potrebi izdati smernice. Zato bi moral vzpostaviti mehanizem posredovanja in medsebojnih pregledov, da pristojnim organom omogoči skladen pristop.
- (66) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve določb te uredbe in zagotoviti, da se ta pravila izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter bi morale biti predvidene vsaj za primere grobih poklicnih napak in pomanjkanja skrbnosti dobrega gospodarja. Države članice bi morale imeti možnost, da v upravnem ali kazenskem pravu določijo kazni. CESR bi moral določiti smernice o zblíževanju praks na področju takšnih kazni.
- (67) Vsaka izmenjava ali prenos informacij med pristojnimi organi, drugimi organi, telesi ali osebami bi moral biti v skladu s pravili o posredovanju osebnih podatkov, določenimi v Direktivi 95/46/ES.
- (68) Ta uredba bi morala določati tudi pravila v zvezi z izmenjavo informacij s pristojnimi organi v tretjih državah, zlasti s pristojnimi organi, ki so odgovorni za nadzor bonitetnih agencij, vključenih v odobritev in certificiranje.
- (69) Brez poseganja v uporabo prava Skupnosti bi se morala vsaka tožba bonitetne agencije v zvezi z kakršno koli kršitvijo določb te uredbe vložiti v skladu z nacionalno zakonodajo o civilni odgovornosti.
- (70) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o postopkih za izvajanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (71) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila, da ob upoštevanju mednarodnih razmer spremeni prilogi I in II k tej uredbi, v katerih so določena posebna merila za presojanje, ali bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v zvezi z notranjo organizacijo, operativnimi ureditvami, predpisi za zaposlene, predstavitev bonitetnih ocen in razkrivanjem, ter določi ali spremeni merila za določanje enakovrednosti regulativnega in nadzornega pravnega okvira tretjih držav z določbami te uredbe. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

- (72) Ob upoštevanju nadaljnega razvoja na finančnih trgih bi morala Komisija predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo z oceno o uporabi te uredbe, zlasti opiranje na bonitetne ocene v regulativne namene, pa tudi primernost plačila, ki ga ocenjeni subjekt nameni bonitetni agenciji. Na podlagi te ocene bi morala Komisija pripraviti ustrezne zakonodajne predloge.
- (73) Komisija bi morala prav tako predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo vsebovalo oceno spodbud izdajateljem za uporabo bonitetnih agencij s sedežem v Skupnosti za del svojih ocen, možnih alternativ modelu „izdajatelj plača“, vključno z ustanovitvijo javne bonitetne agencije Skupnosti, in zblíževanja nacionalnih predpisov o kršitvah določb te uredbe. Na podlagi te ocene bi morala Komisija pripraviti ustrezne zakonodajne predloge.
- (74) Komisija bi prav tako morala predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerem bi ocenila razvoj regulativnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije v tretjih državah in učinke tega razvoja ter prehodnih določb iz te uredbe na stabilnost finančnih trgov v Skupnosti.
- (75) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti visoko raven zaščite potrošnikov in vlagateljev z določitvijo skupnega okvira za kakovost bonitetnih ocen, izdanih na notranjem trgu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj trenutno ni veliko nacionalne zakonodaje, večina bonitetnih agencij pa ima sedež zunaj Skupnosti, in ker ta cilj lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Vsebina

S to uredbo se uvaja skupni regulatorni pristop za izboljšanje integritete, preglednosti, odgovornosti, dobrega upravljanja in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kar bo prispevalo

h kakovosti izdanih bonitetnih ocen v Skupnosti in k nemotenemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni zaščite potrošnikov in vlagateljev. Določa pogoje za izdajo bonitetnih ocen in pravila glede organizacije in ravnanja bonitetnih agencij, da se spodbuja njihova neodvisnost in izogibanje nasprotjem interesov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti, in ki se javno razkrivajo ali distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) zasebne bonitetne ocene, ki so izdelane na podlagi posameznega naročila in posredovane izključno osebi, ki je to naročilo dala, in ki niso namenjene javnemu razkritju oziroma distribuciji na podlagi naročniškega razmerja;
 - (b) kreditne točke, kreditni točkovačni sistemi ali podobne ocene v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz potrošniških, komercialnih ali industrijskih razmerij;
 - (c) bonitetne ocene, ki jih pripravijo kreditne izvozne agencije v skladu s točko 1.3 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES; ali
 - (d) bonitetne ocene, ki jih izdelajo centralne banke in ki:
 - (i) jih ocenjevani subjekt ne plača;
 - (ii) niso dostopne javnosti;
 - (iii) se izdajo v skladu z načeli, standardi in postopki, ki zagotavljajo ustrezno integriteto in neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kot je določeno v tej uredbi; in
 - (iv) niso povezane s finančnimi instrumenti, ki jih izdajo države članice zadevnih centralnih bank.

3. Da bi bila bonitetna agencija priznana kot zunanja bonitetna institucija (ECAI) v skladu z delom 2 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES, zaprosi za registracijo skladno s to uredbo, razen če izdaja le bonitetne ocene iz odstavka 2.

4. Da bi zagotovili enotno uporabo točke (d) odstavka 2, lahko Komisija na podlagi zahteve države članice, v skladu z regulativnim postopkom iz člena 38(3) in v skladu z merili, določenimi v točki (d) odstavka 2 tega člena, sprejme odločitev, da centralna banka spada na področje uporabe navedene točke in se zato za njene bonitetne ocene ta uredba ne uporablja.

Komisija na svoji spletni strani objavi seznam centralnih bank, ki spadajo na področje uporabe točke (d) odstavka 2 tega člena.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „bonitetna ocena“ pomeni mnenje o kreditni sposobnosti subjekta, dolga ali finančne obveznosti, dolžniških vrednostnih papirjev, prednostnih delnic ali drugega finančnega instrumenta ali izdajatelja takega dolga ali finančne obveznosti, dolžniških vrednostnih papirjev, prednostnih delnic ali drugega finančnega instrumenta, ki se izda na podlagi uveljavljenega in opredeljenega sistema razvrščanja bonitetnih kategorij;
- (b) „bonitetna agencija“ pomeni pravno osebo, katere dejavnost vključuje izdajo bonitetnih ocen na profesionalni podlagi;
- (c) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri ima bonitetna agencija registriran sedež;
- (d) „bonitetni analitik“ pomeni osebo, ki opravlja analitične naloge, potrebne za izdajo bonitetne ocene;
- (e) „glavni bonitetni analitik“ pomeni osebo, ki je v prvi vrsti odgovorna za pripravo bonitetne ocene ali za komunikacijo z izdajateljem glede določene bonitetne ocene ali, na splošno, glede bonitetne ocene finančnega instrumenta, ki ga izda ta izdajatelj, in, če je ustrezno, pripravo priporočil bonitetnemu odboru o takšni oceni;
- (f) „ocenjevani subjekt“ pomeni pravno osebo, katere kreditna sposobnost je eksplicitno ali implicitno ocenjena v bonitetni oceni, ne glede na to, ali je ta pravna oseba za to bonitetno oceno zaprosila oziroma ali je zanjo priskrbela informacije;
- (g) „regulatorni nameni“ pomeni uporabo bonitetnih ocen v posebne namene zagotavljanja skladnosti z zakonodajo Skupnosti, kot je prenesena v nacionalno zakonodajo držav članic;
- (h) „bonitetna kategorija“ pomeni ocenjevalni simbol, kot je črka ali številka, ki ji lahko sledijo dodatni identifikacijski znaki, ki se uporabljajo pri bonitetnem ocenjevanju za zagotovitev relativne mere tveganja, tako da je mogoče razlikovati med različnimi značilnostmi tveganj pri vrstah ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali finančnih instrumentov ali drugih sredstev;
- (i) „povezana tretja oseba“ pomeni originatorja, organizatorja, sponzorja, ponudnika storitev ali katero koli drugo tretjo osebo, ki sodeluje z bonitetno agencijo v imenu ocenjevanega subjekta, vključno s katero koli osebo, ki je z obvladovanjem neposredno ali posredno povezana z ocenjevanim subjektom;
- (j) „obvladovanje“ pomeni razmerje med nadrejenim in podrejenim podjetjem, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽¹⁾, ali tesno povezavo med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

- (k) „finančni instrument“ pomeni kateri koli instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽²⁾;
 - (l) „strukturiran finančni instrument“ pomeni finančni instrument ali druga sredstva, ki so rezultat posla ali sheme listinjenja iz člena 4(36) Direktive 2006/48/ES;
 - (m) „skupina bonitetnih agencij“ pomeni skupino podjetij, ustanovljenih v Skupnosti, ki je sestavljena iz nadrejenega podjetja in temu podrejenih podjetij v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS oziroma iz podjetij, ki so medsebojno povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS ter katerih dejavnost vključuje izdajo bonitetnih ocen. Za namene točke (a) člena 4(3) skupina bonitetnih agencij vključuje tudi bonitetne agencije, ustanovljene v tretjih državah;
 - (n) „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko usmerjajo poslovanje bonitetne agencije, in člana ali člane upravnega odbora ali nadzornega sveta;
 - (o) „dejavnosti bonitetnega ocenjevanja“ pomenijo analizo podatkov in informacij ter ocenjevanje, odobritev, izdajo in pregled bonitetnih ocen.
2. Za namene točke (a) odstavka 1 se za bonitetne ocene ne šteje naslednje:
- (a) priporočila v smislu člena 1(3) Direktive Komisije 2003/125/ES ⁽³⁾;
 - (b) investicijske raziskave, kakor so opredeljene v členu 24(1) Direktive 2006/73/ES ⁽⁴⁾, in druge oblike splošnih priporočil, na primer „kupi“, „prodaj“ ali „drži“, glede transakcij s finančnimi instrumenti ali finančnih obveznosti; ali
 - (c) mnenja glede vrednosti finančnega instrumenta ali finančne obveznosti.

Člen 4

Uporaba bonitetnih ocen

1. Kreditne institucije, kot so opredeljene v Direktivi 2006/48/ES, investicijska podjetja, kot so opredeljena v Direktivi 2004/39/ES, zavarovalnice, urejene s Prvo direktivo Sveta 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 339, 24.12.2003, str. 73.

⁽⁴⁾ Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).

⁽⁵⁾ UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

⁽¹⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

zavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ⁽¹⁾, pozavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju ⁽²⁾, kolektivni naložbeni podjetji za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot so opredeljeni v Direktivi 85/611/EGS, in institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES, lahko v regulatorne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, ustanovljene v Skupnosti in registrirane v skladu s to uredbo.

Če prospekt, izdan v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004 vsebuje sklic na bonitetno oceno ali bonitetne ocene, izdajatelj, ponudnik ali oseba, ki zaprosi za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zagotovi, da prospekt vključuje tudi jasne in pomembne informacije o tem, ali je bonitetne ocene izdala bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo.

2. Šteje se, da je bonitetna agencija, ki je ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo, izdala bonitetno oceno, če je ta objavljena na njenem spletnem mestu ali kje drugje ali je distribuirana na podlagi naročniškega razmerja ter predstavljena in razkrita v skladu z obveznostmi iz člena 10, pri čemer je jasno navedeno, ali je bonitetna ocena odobrena v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Bonitetne agencije, ustanovljene v Skupnosti in registrirane v skladu s to uredbo, lahko odobrijo bonitetno oceno, izdano v tretjih državah, samo če dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda takšna bonitetna ocena, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, delno ali v celoti izvaja odobritvena bonitetna agencija ali bonitetne agencije iz iste skupine;
- (b) bonitetna agencija je preverila, da dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija tretje države in na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, izpolnjujejo zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz členov 6 do 12, kar lahko pristojnemu organu matične države članice neprekinjeno dokazuje;
- (c) zmožnost pristojnega organa države članice, ki je matična država odobritvene bonitetne agencije, ali kolegija pristojnih organov iz člena 29 („kolegij“), da ocenjuje in spremlja, ali bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, izpolnjuje zahteve iz točke (b), ni omejena;

- (d) bonitetna agencija predloži na zahtevo pristojnega organa matične države članice vse potrebne informacije, da mu omogoči neprekinjen nadzor skladnosti z zahtevami te uredbe;
- (e) obstaja objektivni razlog, da se bonitetna ocena izdela v tretji državi;
- (f) bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, ima dovoljenje oziroma je registrirana in je predmet nadzora v tej tretji državi;
- (g) regulatorna ureditev v tej tretji državi preprečuje poseganje pristojnih organov in drugih javnih organov v tej državi v vsebino bonitetnih ocen in metodologij; ter
- (h) pristojni organ matične države članice odobritvene bonitetne agencije in ustrejni pristojni organ bonitetne agencije, ustanovljene v zadevni tretji državi, imata ustrezen sporazum o sodelovanju. Pristojni organ matične države članice zagotovi, da so v sporazumu o sodelovanju opredeljeni vsaj:
 - (i) mehanizem za izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi; in
 - (ii) postopki o usklajevanju nadzornih dejavnosti, da se pristojnemu organu države članice, ki je matična država odobritvene bonitetne agencije, omogoči neprekinjeno spremljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda odobrena bonitetna ocena.

4. Bonitetna ocena, odobrena v skladu z odstavkom 3, se obravnava kot bonitetna ocena, ki jo izda bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo.

Bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo ne uporablja odobritve z namenom izgniti se zahtevam te uredbe.

5. Bonitetna agencija, ki je odobrila bonitetno oceno, izdano v tretji državi, v skladu z odstavkom 3, je v celoti odgovorna za takšno bonitetno oceno in za izpolnjevanje pogojev iz omenjenega odstavka.

6. V primeru, ko je Komisija v skladu s členom 5(6) priznala pravni in nadzorni okvir tretje države kot enakovrednega zahtevam te uredbe in ko so sporazumi o sodelovanju iz člena 5(7) vzpostavljeni, bonitetni agenciji, ki odobrava bonitetne ocene, izdane v tej tretji državi, ni več treba preverjati ali dokazovati, da so pogoji iz točke (g) odstavka 3 tega člena izpolnjeni.

⁽¹⁾ UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

Člen 5

Enakovrednost in certificiranje, ki temelji na enakovrednosti

1. Bonitetne ocene, ki so povezane s subjekti, ustanovljenimi v tretjih državah, ali finančnimi instrumenti, izdanimi v tretjih državah, in ki jih je izdala bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, se lahko uporabljajo v Skupnosti v skladu s členom 4(1) brez odobritve v skladu s členom 4(3), če:

- (a) ima bonitetna agencija dovoljenje oziroma je registrirana in je predmet nadzora v tej tretji državi;
- (b) je Komisija sprejela odločitev o enakovrednosti v skladu z odstavkom 6 tega člena, s čimer pravni in nadzorni okvir tretje države priznava za enakovrednega zahtevam te uredbe;
- (c) so vzpostavljeni sporazumi o sodelovanju iz odstavka 7 tega člena;
- (d) bonitetne ocene, ki jih je izdala bonitetna agencija, in njene dejavnosti bonitetnega ocenjevanja nimajo sistemskega pomena za finančno stabilnost ali celovitost finančnih trgov ene ali več držav članic; in
- (e) če je bonitetna agencija certificirana v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Bonitetna agencija iz odstavka 1 lahko vloži vlogo za certificiranje. Vlogo pošlje Odboru evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje (CESR) v skladu z ustreznimi določbami člena 15. CESR v petih delovnih dneh od prejema vloge za certificiranje pošlje vlogo pristojnim organom vseh držav članic ter jih povabi, naj preučijo možnost postati član zadevnega kolegija v skladu s točko (b) člena 29(3). Pristojni organi, ki so se odločili postati člani kolegija, o tem obvestijo CESR v roku desetih delovnih dni od prejema njegovega vabila. Pristojni organi, ki so obvestili CESR v skladu s tem odstavkom, so člani kolegija. V roku dvajsetih delovnih dni od prejema vloge za certificiranje CESR pripravi in na svoji spletni strani objavi seznam pristojnih organov, ki so člani kolegija. V roku desetih delovnih dni od objave člani kolegija izberejo povezovalca v skladu z merili iz člena 29(5). Sestava in delovanje kolegija po njegovi ustanovitvi poteka v skladu z ustreznimi določbami člena 29.

3. Vloga za certificiranje se pregleda v skladu s postopkom iz člena 16. Odločitev o certificiranju temelji na merilih iz točk (a) do (d) odstavka 1 tega člena.

Odločitev o certificiranju se sporoči in objavi v skladu s členom 18.

4. Bonitetna agencija lahko posebej poda vlogo za izvzetje glede obveznosti izpolnjevanja naslednjih zahtev:

- (a) glede na vsak posamezen primer, obveznosti izpolnjevanja nekaterih ali vseh zahtev iz dela A Priloge I in člena 7(4), če bonitetna agencija lahko dokaže, da glede na naravo,

stopnjo in zapletenost njenega poslovanja ter naravo in obseg izdaje bonitetnih ocen te zahteve niso sorazmerne;

- (b) zahteve po fizični prisotnosti v Skupnosti, če bi bila takšna zahteva pretirano obremenjujoča in nesorazmerna glede na naravo, obseg in zapletenost njenega poslovanja ter glede na naravo in obseg izdajanja bonitetnih ocen.

Pri oceni te vloge pristojni organi upoštevajo velikost bonitetne agencije, ki je podala vlogo, in sicer glede na naravo, obseg in zapletenost njenih poslov, prav tako upoštevajo naravo in obseg izdajanja njenih bonitetnih ocen ter kakšen učinek imajo bonitetne ocene, ki jih je izdala bonitetna agencija, na finančno stabilnost ali celovitost finančnih trgov v eni ali več državah članicah. Na podlagi teh dejavnikov lahko pristojni organi bonitetni agenciji odobrijo izvzetje glede izpolnjevanja obveznosti posameznih zahtev.

5. Za odločitve o izvzetjih iz odstavka 4 tega člena se uporabljajo ustrezne določbe in postopki iz člena 16 z izjemo drugega pododstavka odstavka 7 navedenega člena. Če člani zadevnega kolegija še vedno ne dosežejo dogovora o tem, ali se bonitetni agenciji dovoli izvzetje glede izpolnjevanja obveznosti posameznih zahtev, povezovalec sprejme odločitev, ki jo celovito utemelji.

Za namene certificiranja, vključno z odobritvijo izvzetij, in nadzora, povezovalec po potrebi izvaja naloge pristojnega organa matične države članice.

6. Komisija lahko sprejme odločitev o enakovrednosti v skladu z regulativnim postopkom iz člena 38(3), v okviru katere poda izjavo, da pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja, da bonitetne agencije, ki imajo dovoljenje oziroma so registrirane v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enake zahtevam iz te uredbe in v zvezi s katerimi se opravlja učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi.

Pravni in nadzorni okvir tretje države se lahko obravnava kot okvir, enakovreden tej uredbi, če izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:

- (a) bonitetne agencije v tej tretji državi imajo dovoljenje oziroma so registrirane ter so predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja;
- (b) za bonitetne agencije v tej tretji državi veljajo pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 in Priloge I; ter
- (c) regulatorna ureditev v tej tretji državi preprečuje poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologij.

Komisija podrobneje opredeli ali spremeni merila iz točk (a) do (c) drugega pododstavka, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 38(2).

7. Povezovalec pripravi sporazume o sodelovanju z ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri se obravnavajo kot enakovredni tej uredbi v skladu z odstavkom 6. Takšna ureditev določa vsaj:

- (a) mehanizem za izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi; in
- (b) postopke v zvezi s povezovanjem nadzorniških dejavnosti.

CESR usklajuje razvoj sporazumov o sodelovanju med pristojnimi organi držav članic in ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri se obravnavajo kot enakovredni tej uredbi v skladu z odstavkom 6.

8. Členi 20, 24 in 25 se smiselno uporabljajo za certificirane bonitetne agencije in bonitetne ocene, ki jih te agencije izdajo.

NASLOV II

IZDAJA BONITETNIH OCEN

Člen 6

Neodvisnost in izogibanje nasprotjem interesov

1. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da na izdajo bonitetne ocene ne vpliva nobeno obstoječe ali potencialno nasprotje interesov ali poslovni odnos, ki vključuje bonitetno agencijo, ki izdaja bonitetno oceno, njeno vodilno osebo, bonitetne analitike, zaposlene, katero koli drugo fizično osebo, katere storitve so dane na voljo ali so pod nadzorom bonitetne agencije, ali katero koli osebo, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.

2. Da se zagotovi skladnost z odstavkom 1, bonitetna agencija izpolni zahteve, določene v oddelkih A in B Priloge I.

3. Pristojni organ matične države članice lahko bonitetno agencijo na njeno zahtevo oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4), če bonitetna agencija lahko dokaže, da glede na naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg izdaje bonitetnih ocen zahteve niso sorazmerne in da:

- (a) ima bonitetna agencija manj kot 50 zaposlenih;
- (b) je bonitetna agencija vzpostavila ukrepe in postopke, zlasti na področju mehanizma notranjih kontrol, ureditve poročanja in ukrepov za zagotovitev neodvisnosti bonitetnih analitikov in oseb, ki odobrijo bonitetne ocene, kar zagotavlja dejansko skladnost s cilji te uredbe; ter

- (c) da velikost bonitetne agencije ni določena na način, ki bi bonitetni agenciji ali skupini bonitetnih agencij omogočila izogibanje izpolnjevanju zahtev te uredbe.

Pri skupini bonitetnih agencij pristojni organi zagotovijo, da vsaj ena bonitetna agencija iz skupine ni oproščena izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4).

Člen 7

Bonitetni analitiki, zaposleni in druge osebe, vključene v izdajo bonitetnih ocen

1. Bonitetna agencija poskrbi, da imajo bonitetni analitiki, zaposleni v bonitetni agenciji ter katera koli fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, in ki so neposredno vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ustrezno znanje in izkušnje za dodeljene dolžnosti.

2. Bonitetna agencija zagotovi, da osebam iz odstavka 1 ni dovoljeno začeti pogajanj ali sodelovati v pogajanjih glede honorarjev ali plačil s katerim koli ocenjevanim subjektom, povezano tretjo osebo ali katero koli osebo, ki je z ocenjevanim subjektom neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.

3. Bonitetna agencija zagotovi, da osebe iz odstavka 1 izpolnjujejo zahteve, določene v oddelku C Priloge I.

4. Bonitetna agencija vzpostavi ustrezen postopen mehanizem rotacije za bonitetne analitike, in osebe, ki so v skladu z oddelkom C Priloge I odgovorne za odobritev bonitetnih ocen. Ta mehanizem rotacije se vzpostavi postopno na podlagi izmenjave posameznikov, ne pa na izmenjavi celotne ekipe.

5. Osebnosti prejemki in ocena uspešnosti bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen, niso odvisni od višine prihodka, ki ga bonitetna agencija prejme od ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb.

Člen 8

Metodologije, modeli in ključne predpostavke ocenjevanja

1. Bonitetna agencija javno razkriva metodologije, modele in ključne predpostavke ocenjevanja, ki jih uporablja v njenih dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, kot je opredeljeno v točki 5 dela I oddelka E Priloge I.

2. Bonitetna agencija sprejme, izvaja in izvršuje ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na njene metodologije ocenjevanja. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da so

informacije, ki jih uporablja pri dodeljevanju bonitetnih ocen, dovolj kakovostne in da so viri teh informacij zanesljivi.

3. Bonitetna agencija uporablja metodologije ocenjevanja, ki so rigorozne, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti na podlagi preteklih izkušenj, vključno s testiranjem za nazaj.

4. Kadar bonitetna agencija za osnovne ali strukturirane finančne instrumente uporablja obstoječo bonitetno oceno, ki jo je izdelala druga bonitetna agencija, ne sme zavrniti izdaje bonitetne ocene o subjektu ali finančnem instrumentu, z utemeljitvijo, da je del tega subjekta ali finančnega instrumenta predhodno ocenila druga bonitetna agencija.

Bonitetna agencija evidentira vse primere, kjer v svojem postopku bonitetnega ocenjevanja odstopa od obstoječih bonitetnih ocen, ki jih je v zvezi z zadevnimi osnovnimi ali strukturiranimi finančnimi instrumenti izdelala druga bonitetna agencija, in utemelji odstopajočo oceno.

5. Bonitetna agencija stalno in najmanj enkrat letno spremlja in pregleduje svoje bonitetne ocene in metodologije, zlasti če nastanejo bistvene spremembe, ki lahko vplivajo na bonitetno oceno. Določi tudi notranje postopke za spremljanje učinka, ki ga imajo spremembe makroekonomskih razmer ali razmer na finančnih trgih na bonitetne ocene.

6. Kadar se metodologije, modeli ali ključne predpostavke ocenjevanja, uporabljene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, spremenijo, bonitetna agencija:

- (a) nemudoma razkrije verjetni obseg bonitetnih ocen, na katere bodo spremembe vplivale, pri tem pa uporabi enaka komunikacijska sredstva, kot so bila uporabljena pri distribuciji zadevnih bonitetnih ocen;
- (b) takoj, ko je to mogoče, vendar najpozneje 6 mesecev po spremembi, pregleda zadevne bonitetne ocene, na katere so spremembe vplivale, medtem pa te bonitetne ocene opazuje; ter
- (c) ponovno oceni vse bonitetne ocene, ki so bile izdelane na podlagi teh metodologij, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja, če je s pregledom ugotovljeno, da skupni učinek teh sprememb vpliva na te bonitetne ocene.

Člen 9

Zunanje izvajanje

Oddajanje pomembnih operativnih funkcij v zunanje izvajanje ne sme biti opravljeno na način, ki bistveno poslabša kakovost notranjih kontrol bonitetne agencije in zmožnost pristojnih organov, da nadzirajo, kako bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s to uredbo.

Člen 10

Razkritje in predstavitev bonitetnih ocen

1. Bonitetna agencija neselektivno in pravočasno razkrije vse bonitetne ocene in vse odločitve glede prenehanja bonitetnega ocenjevanja. V primeru odločitve o prenehanju bonitetnega ocenjevanja se navedejo tudi vsi razlogi za to odločitev.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za bonitetne ocene, ki se distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.

2. Bonitetne agencije zagotovijo, da so bonitetne ocene predstavljene in obdelane v skladu z zahtevami iz oddelka D Priloge I.

3. Kadar bonitetna agencija izdaja bonitetne ocene za strukturirane finančne instrumente, zagotovi, da se bonitetne kategorije, ki se dodelijo strukturiranim finančnim instrumentom, jasno razlikujejo z uporabo dodatnega simbola, ki jih razlikuje od bonitetnih ocen, ki se uporabljajo za vse druge subjekte, finančne instrumente ali finančne obveznosti.

4. Bonitetna agencija razkrije svoje politike in postopke v zvezi z nenaročenimi bonitetnimi ocenami.

5. Kadar bonitetna agencija izda nenaročeno bonitetno oceno, v njej razvidno navede, ali je ocenjevani subjekt ali povezana tretja oseba sodelovala v bonitetnem postopku in ali je bonitetna agencija imela dostop do poslovnih knjig in drugih pomembnih notranjih dokumentov ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.

Nenaročene bonitetne ocene se označijo kot take.

6. Bonitetna agencija imena pristojnega organa ne uporablja na tak način, ki bi namigoval ali nakazoval, da je ta organ potrdil ali odobril bonitetne ocene ali kakršne koli dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija.

Člen 11

Splošna in redna razkritja

1. Bonitetna agencija v celoti razkrije javnosti ter takoj posodobi informacije o zadevah, določenih v delu I oddelka E Priloge I.

2. Bonitetna agencija v centralnem registru, ki ga vzpostavi CESR, da na razpolago informacijo o svojih preteklih rezultatih, vključno s pogostostjo prehoda bonitetnih ocen, in informacijo o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti, in o njihovem spreminjanju. Bonitetna agencija zagotovi informacije za centralni register v standardizirani obliki, ki jo določi CESR. CESR omogoči

javni dostop do teh informacij in vsako leto objavi povzetek informacij glede bistvenih ugotovljenih sprememb.

3. Bonitetna agencija pristojnemu organu matične države članice in CESR letno zagotovi informacije o zadevah, določenih v točki 2 dela II oddelka E Priloge I. Pristojni organi matičnih držav članic te informacije razkrijejo članom zadevnega kolegija.

Člen 12

Poročilo o preglednosti

Bonitetna agencija letno objavi poročilo o preglednosti, ki vsebuje informacije o zadevah, določenih v delu III oddelka E Priloge I. Bonitetna agencija objavi svoje poročilo o preglednosti najpozneje tri mesece po izteku vsakega finančnega leta in poskrbi, da je poročilo vsaj pet let dostopno na njeni spletni strani.

Člen 13

Pristojbine za javno razkritje

Bonitetna agencija ne zaračunava pristojbin za informacije, zagotovljene v skladu s členi od 8 do 12.

NASLOV III

NADZOR DEJAVNOSTI BONITETNEGA OCENJEVANJA

POGLAVJE I

Registracijski postopek

Člen 14

Zahteva za registracijo

1. Bonitetna agencija zaprosi za registracijo za namene člena 2(1), če je ta bonitetna agencija pravna oseba, ustanovljena v Skupnosti.

2. Registracija velja za celotno ozemlje Skupnosti, ko v skladu z nacionalno zakonodajo začne veljati odločba o registraciji, ki jo je izdal pristojni organ matične države članice v skladu s členom 16(7) ali členom 17(7).

3. Registrirana bonitetna agencija v vsakem trenutku izpolnjuje pogoje za začetno registracijo.

Bonitetna agencija nemudoma obvesti CESR, pristojni organ matične države članice in povezovalca o vsaki bistveni spremembi pogojev za začetno registracijo, vključno z morebitnim odprtjem ali zaprtjem podružnice v Skupnosti.

4. Brez poseganja v člen 16 ali 17 pristojni organ matične države članice registrira bonitetno agencijo, če ob oceni vloge ugotovi, da bonitetna agencija ob upoštevanju členov 4 in 6 izpolnjuje pogoje za izdajo bonitetnih ocen, določene v tej uredbi.

5. Pristojni organi ne določijo zahtev za registracijo, ki niso predvidene v tej uredbi.

Člen 15

Vloga za registracijo

1. Bonitetna agencija vloži vlogo za registracijo pri CESR. Vloga vsebuje informacije o zadevah, določenih v Prilogi II.

2. Če vlogo za registracijo predloži skupina bonitetnih agencij, članice skupine pooblastijo eno izmed članic, da v imenu skupine vloži vlogo pri CESR. Pooblaščen bonitetna agencija zagotovi informacije o zadevah, določenih v Prilogi II, za vsako članico skupine.

3. Bonitetna agencija vlogo za registracijo vloži v jeziku, ki ga zahteva zakonodajatelj njene matične države članice, in tudi v jeziku, ki je uveljavljen na področju mednarodnih financ.

Vloga za registracijo, ki jo CESR posreduje pristojnim organom matične države članice, se obravnava kot vloga, ki jo je vložila zadevna bonitetna agencija.

4. CESR v petih delovnih dneh po prejemu vloge za registracijo posreduje kopije vloge pristojnim organom vseh držav članic.

CESR v desetih delovnih dneh od prejema vloge pristojnemu organu matične države članice posreduje svoj nasvet glede popolnosti vloge za registracijo.

5. Pristojni organ matične države članice in člani zadevnega kolegija v 25 delovnih dneh od prejema vloge za registracijo preverijo, ali je vloga popolna ob upoštevanju nasveta CESR iz odstavka 4. Če vloga ni popolna, pristojni organ matične države članice določi rok, do katerega mora bonitetna agencija temu organu in CESR poslati dodatne informacije, ter o tem ustrezno obvesti člane kolegija in CESR.

Ko pristojni organ matične države članice ugotovi, da je vloga popolna, o tem ustrezno obvesti bonitetno agencijo, člane kolegija in CESR.

6. CESR v petih delovnih dneh od prejema dodatnih informacij iz odstavka 5 te informacije posreduje pristojnim organom vseh drugih držav članic.

Člen 16

Pregled vloge za registracijo bonitetne agencije, ki ga opravijo pristojni organi

1. Pristojni organ matične države članice in pristojni organi, ki so člani zadevnega kolegija, v 60 delovnih dneh po obvestilu v skladu z drugim pododstavkom člena 15(5):

- (a) skupaj preučijo vlogo za registracijo; ter
- (b) storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali se bonitetni agenciji registracija izda ali zavrne glede na njeno izpolnjevanje pogojev iz te uredbe.

2. Povezovalc lahko podaljša obdobje obravnave za nadaljnjih 30 delovnih dni, zlasti če bonitetna agencija:

- (a) namerava odobriti bonitetne ocene v skladu s členom 4(3);
- (b) namerava uporabiti zunanje izvajanje; ali
- (c) zahteva oprostitev izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).

3. Povezovalc usklajuje obravnavanje vloge, ki jo je predložila bonitetna agencija, in skrbi, da si člani zadevnega kolegija izmenjujejo vse informacije, potrebne za obravnavanje vloge.

4. Pristojni organ matične države članice po dogovoru v skladu s točko (b) odstavka 1 pripravi v celoti utemeljen osnutek odločbe in ga posreduje povezovalcu.

Če člani zadevnega kolegija ne dosežejo dogovora, pristojni organ matične države članice pripravi v celoti utemeljen osnutek odločbe o zavrnitvi na podlagi pisnih mnenj članov kolegija, ki nasprotujejo registraciji in ga predloži povezovalcu. Člani kolegija, ki menijo, da bi se registracija morala odobriti, pripravijo podrobno pojasnilo svojih mnenj, in ga predložijo povezovalcu.

5. V 60 delovnih dneh od obvestila iz drugega pododstavka člena 15(5) in v vsakem primeru v 90 delovnih dneh, če se uporablja odstavek 2, povezovalc CESR posreduje v celoti utemeljen osnutek odločbe o registraciji ali zavrnitvi, katerim priloži podrobna pojasnila iz drugega pododstavka odstavka 4.

6. CESR članom zadevnega kolegija v 20 delovnih dneh od prejema obvestila iz odstavka 5 posreduje svoj nasvet o tem, kako bonitetna agencija izpolnjuje zahteve za registracijo. Člani kolegija po prejemu nasveta CESR ponovno pregledajo osnutek odločbe.

7. Pristojni organ matične države članice sprejme v celoti utemeljeno odločbo o registraciji ali zavrnitvi v 15 delovnih dneh od prejema nasveta CESR. Če ta odločitev odstopa od nasveta CESR,

pristojni organ matične države članice to celovito obrazloži. Če CESR ne poda nasveta, pristojni organ matične države članice sprejme svojo odločitev v 30 delovnih dneh od posredovanja osnutka odločbe CESR v skladu z odstavkom 5.

Če člani zadevnega kolegija še vedno niso dosegli dogovora, sprejme pristojni organ matične države članice v celoti utemeljeno odločbo o zavrnitvi, v kateri se navedejo pristojni organi z nasprotnim mnenjem in opis njihovih mnenj.

Člen 17

Obravnava vloge za registracijo skupine bonitetnih agencij, ki jo opravijo pristojni organi

1. Povezovalc in pristojni organi, ki so člani zadevnega kolegija, v 60 delovnih dneh po obvestilu v skladu z drugim pododstavkom člena 15(5):

- (a) skupaj preučijo vloge za registracijo; ter
- (b) storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali se članom skupine bonitetnih agencij registracija izda ali zavrne glede na njihovo izpolnjevanje pogojev iz te uredbe.

2. Povezovalc lahko podaljša obdobje obravnave za nadaljnjih 30 delovnih dni, zlasti če katera izmed bonitetnih agencij v skupini:

- (a) namerava odobriti bonitetne ocene v skladu s členom 4(3);
- (b) namerava uporabiti zunanje izvajanje; ali
- (c) zahteva oprostitev od izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).

3. Povezovalc usklajuje obravnavanje vlog, ki jih je predložila skupina bonitetnih agencij, in skrbi, da si člani zadevnega kolegija izmenjujejo vse informacije, potrebne za obravnavanje vloge.

4. Pristojni organi matičnih držav članic po dogovoru v skladu s točko (b) odstavka 1 pripravijo v celoti utemeljene posamezne osnutke odločb za vsako bonitetno agencijo v skupini in jih posredujejo povezovalcu.

Če člani zadevnega kolegija ne dosežejo dogovora, pristojni organi matičnih držav članic pripravijo v celoti utemeljene osnutke odločb o zavrnitvi na podlagi pisnih mnenj članov kolegija, ki nasprotujejo registraciji in jih predložijo povezovalcu. Člani kolegija, ki menijo, da bi se registracija morala odobriti, pripravijo podrobno pojasnilo svojih mnenj in ga predložijo povezovalcu.

5. V 60 delovnih dneh od obvestila iz drugega pododstavka člena 15(5) in v vsakem primeru v 90 delovnih dneh, če se

uporablja odstavke 2, povezovalac CESR posreduje v celoti utemeljene posamezne osnutke odločbe o registraciji ali zavrnitvi, katerim priloži podrobna pojasnila, iz drugega pododstavka odstavka 4.

6. CESR članom zadevnega kolegija v 20 delovnih dneh od prejema obvestila iz odstavka 5 posreduje svoj nasvet o tem, kako bonitetne agencije iz skupine izpolnjujejo zahteve za registracijo. Člani kolegija po prejemu nasveta CESR ponovno pregledajo osnutek odločb.

7. Pristojni organi matičnih držav članic sprejmejo v celoti utemeljeno odločbo o registraciji ali zavrnitvi v 15 delovnih dneh od prejema nasveta CESR. Če ta odločba odstopa od nasveta CESR, pristojni organi matičnih držav članic to celovito obrazložijo. Če CESR ne poda mnenja, pristojni organi matičnih držav članic sprejmejo svoje odločitve v 30 delovnih dneh od posredovanja osnutka odločbe CESR v skladu z odstavkom 5.

Če člani zadevnega kolegija še vedno niso dosegli dogovora o registraciji katere koli bonitetne agencije iz skupine, sprejme pristojni organ matične države članice te bonitetne agencije v celoti utemeljeno odločbo o zavrnitvi, v kateri se navedejo pristojni organi z nasprotnim mnenjem in opis njihovih mnenj.

Člen 18

Obvestilo o odločitvi glede registracije, zavrnitve registracije ali razveljavitve registracije bonitetne agencije

1. Pristojni organ matične države članice zadevno bonitetno agencijo v petih delovnih dneh od izdaje odločbe v skladu s členom 16 ali 17 obvesti, ali je bila registrirana. Kadar pristojni organ matične države članice zavrne registracijo bonitetne agencije, v odločbi poda v celoti utemeljene razloge za zavrnitev.

2. Pristojni organ matične države članice uradno obvesti Komisijo, CESR in druge pristojne organe o vsaki odločbi, izdani v skladu s členi 16, 17 ali 20.

3. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* in na svoji spletni strani objavi seznam bonitetnih agencij, ki so registrirane v skladu s to uredbo. Ta seznam se posodobi v 30 dneh po obvestilu iz odstavka 2.

Člen 19

Registracijska pristojbina in taksa za nadzor

Pristojni organ matične države članice lahko bonitetni agenciji zaračuna registracijsko pristojbino in/ali takso za nadzor. Registracijska pristojbina in/ali taksa za nadzor sta sorazmerna s stroški, ki bremenijo pristojni organ matične države članice.

Člen 20

Razveljavitve registracije

1. Pristojni organ matične države članice razveljavi registracijo bonitetne agencije, če:

- (a) se bonitetna agencija izrecno odreče registraciji ali če v zadnjih šestih mesecih ni izdala nobene bonitetne ocene;
- (b) je bonitetna agencija pridobila registracijo z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
- (c) bonitetna agencija ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bila registrirana; ali
- (d) je bonitetna agencija hudo ali pogosto kršila določbe te uredbe, s katero so določeni pogoji delovanja bonitetnih agencij.

2. Če pristojni organ matične države članice meni, da je bil kateri izmed pogojev iz odstavka 1 izpolnjen, obvesti povezovalca in tesno sodeluje s člani zadevnega kolegija, da bi razsodili, ali je treba registracijo bonitetne agencije razveljaviti ali ne.

Člani kolegija izvedejo skupno presojo in storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o potrebi po razveljavitvi registracije bonitetne agencije.

Če dogovor ni dosežen, se pristojni organ matične države članice na zahtevo drugega člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet CESR. Ta odbor poda svoj nasvet v 15 delovnih dneh od prejema te zahteve.

Pristojni organ vsake matične države članice sprejme na podlagi dogovora, ki ga je dosegel kolegij, posamezno odločbo o razveljavitvi registracije.

Če člani kolegija ne dosežejo dogovora v 30 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu s prvim pododstavkom obveščen povezovalac, lahko pristojni organ matične države članice izda posamezno odločbo o razveljavitvi registracije. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta dosledno utemelji.

3. Če so po mnenju pristojnega organa države članice, v kateri se uporabljajo bonitetne ocene, ki jih izda zadevna bonitetna agencija, pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, lahko od zadevnega kolegija zahteva, da preveri, ali so pogoji za razveljavitve registracije izpolnjeni. Če se pristojni organ matične države članice odloči, da ne bo razveljavil registracije zadevne bonitetne agencije, mora to svojo odločitev v celoti utemeljiti.

4. Odločba o razveljavitvi registracije začne veljati takoj v celotni Skupnosti, ob upoštevanju prehodnega obdobja za uporabo bonitetnih ocen iz člena 24(2).

POGLAVJE II

CESR in pristojni organi

Člen 21

Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje

1. CESR svetuje pristojnim organom v primerih, predvidenih v tej uredbi. Pristojni organi upoštevajo te nasvete, preden sprejmejo katero koli končno odločitev na podlagi te uredbe.
2. CESR do 7. junija 2010 izda napotke za:
 - (a) registracijski postopek in ureditev usklajevanja med pristojnimi organi in s CESR, vključno s podatki, določenimi v Prilogi II, in jezikovni sistem, ki ga je predložil CESR;
 - (b) operativno delovanje kolegija, vključno z načini določanja članstva v teh kolegijih, uporabo kriterijev za izbor povezovalcev iz točk (a) do (d) člena 29(5), in pisnimi dogovori za delovanje kolegijev ter dogovore o usklajevanju med kolegiji;
 - (c) uporabo sistema odobritve v skladu s členom 4(3) s strani pristojnih organov; ter
 - (d) skupne standarde za predstavitev informacij, vključno s strukturo, obliko, metodo in obdobjem poročanja, ki jih razkrivajo bonitetne agencije v skladu s členom 11(2) in točko 1 dela II oddelka E Priloge I.
3. CESR do 7. septembra 2010 izda napotke glede:
 - (a) prakse izvrševanja in dejavnosti, ki jih opravljajo pristojni organi v skladu s to uredbo;
 - (b) skupnih standardov za oceno skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja z zahtevami, opredeljenimi v členu 8(3);
 - (c) vrste ukrepov iz točke (d) člena 24(1), s katerimi se zagotovi, da bonitetne agencije še naprej izpolnjujejo pravne zahteve; ter
 - (d) informacije, da bonitetne agencije zagotovijo izvajanje certificiranja in ocenjevanje sistemskega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov iz člena 5.
4. CESR do 7. decembra 2010 in vsako leto po tem objavi poročilo o uporabi te uredbe. Poročilo vsebuje predvsem oceno o tem, kako bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo, upoštevajo Prilogo I.

5. CESR sodeluje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2009/78/ES ⁽¹⁾, in z Odborom evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2009/79/ES ⁽²⁾ ter se s tema odboroma posvetuje preden objavi smernice iz odstavkov 2 in 3.

Člen 22

Pristojni organi

1. Vsaka država članica določi pristojni organ za namene te uredbe do 7. junija 2010.
2. Pristojnim organom se dodeli zadostno število strokovno usposobljenega osebja, da se jim omogoči uporaba te uredbe.

Člen 23

Pooblastila pristojnih organov

1. Pri izvrševanju svojih dolžnosti na podlagi te uredbe niti pristojni organi niti drugi javni organi države članice ne posegajo v vsebino bonitetnih ocen ali metodologij.
2. Da lahko pristojni organi opravljajo svoje dolžnosti po tej uredbi, imajo v skladu z nacionalno zakonodajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog. Svoja pooblastila izvajajo:
 - (a) neposredno;
 - (b) v sodelovanju z drugimi organi; ali
 - (c) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.
3. Da bi pristojni organi lahko izvajali dolžnosti, ki jih imajo po tej uredbi, imajo pri opravljanju svojih nadzornih nalog pooblastila v skladu z nacionalno zakonodajo za:
 - (a) dostop do vseh dokumentov v kakršni koli obliki in prejmejo ali si priskrbijo njihovo kopijo;
 - (b) zahtevanje informacij od katere koli osebe ter osebo po potrebi pozovejo in izprašajo, da pridobijo informacije;
 - (c) opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem s predhodno najavo ali brez nje; ter
 - (d) zahtevanje zapisov o telefonskem in podatkovnem prometu.

Pristojni organi lahko pooblastila iz prvega pododstavka uporabijo samo v zvezi z bonitetnimi agencijami, osebami, vključenimi v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanimi subjekti in z njimi povezanimi tretjimi stranmi, tretjimi osebami, ki so jih bonitetne agencije najele kot zunanje izvajalce nekaterih

⁽¹⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 23.

⁽²⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 28.

funkcij ali dejavnosti, in ostalimi osebami, ki so drugače povezane z bonitetnimi agencijami oziroma dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja.

Člen 24

Nadzorni ukrepi pristojnih organov matične države članice

1. Če pristojni organ matične države članice ugotovi, da registrirana bonitetna agencija krši obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, lahko sprejme naslednje ukrepe:

- (a) razveljavi registracijo te bonitetne agencije v skladu s členom 20;
- (b) začasno tej bonitetni agenciji prepove izdajanje bonitetnih ocen bonitetni agenciji, veljavnih v celotni Skupnosti;
- (c) prekliče uporabo, v regulativne namene, bonitetnih ocen, ki jih je izdala ta bonitetna agencija in so veljavne v celotni Skupnosti;
- (d) sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bonitetne agencije še naprej izpolnjujejo pravne zahteve;
- (e) izda javna obvestila;
- (f) predloži zadeve za kazenski pregon pristojnim nacionalnim organom.

2. Bonitetne ocene se lahko v regulativne namene še naprej uporabljajo po sprejetju ukrepov v skladu s točkama (a) in (c) odstavka 1 v obdobju, ki ne presega:

- (a) deset delovnih dni, če obstajajo bonitetne ocene za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo; ali
- (b) treh mesecev, če ni bonitetnih ocen za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo.

Pristojni organ lahko v izjemnih okoliščinah, ki bi lahko povzročile motnje na trgu ali ogrozile finančno stabilnost, obdobje iz točke (b) prvega pododstavka podaljša za nadaljnje tri mesece.

3. Pristojni organ matične države članice pred sprejetjem kakršnih koli ukrepov iz odstavka 1 obvesti povezovalca in se posvetuje s člani zadevnega kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali je treba sprejeti ukrepe iz odstavka 1.

Če člani kolegija ne dosežejo dogovora, se pristojni organ matične države članice na zahtevo katerega koli člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet od CESR. CESR da nasvet v desetih delovnih dneh od prejema zahteve.

Če člani kolegija v 15 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu s prvim pododstavkom obveščen povezovalac, ne dosežejo dogovora o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, lahko pristojni organ matične države članice sprejme odločitev. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta v celoti utemelji. Pristojni organ zadevne države članice povezovalca in CESR nemudoma obvesti o svoji odločitvi.

Ta odstavek se uporablja brez poseganja v člen 20.

Člen 25

Nadzorni ukrepi pristojnih organov, ki niso pristojni organi matične države članice

1. Če pristojni organ neke države članice ugotovi, da registrirana bonitetna agencija, katere ocene se uporabljajo na ozemlju te države članice, krši obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, lahko sprejme naslednje ukrepe:

- (a) vse nadzorne ukrepe iz točk (e) in (f) člena 24(1);
- (b) vse ukrepe iz točke (d) člena 24(1) v okviru svojega pravnega reda; če pristojni organ sprejme enega od teh ukrepov, dosledno upošteva ukrepe, ki jih je pristojni organ matične države članice že sprejel ali jih namerava sprejeti;
- (c) prekine uporabo bonitetnih ocen bonitetne agencije v regulativne namene s strani institucij iz člena 4(1), ki imajo registriran sedež v njihovem pravnem redu, v skladu s prehodnim obdobjem iz člena 24(2);
- (d) zahtevajo, da zadevni kolegij preuči, ali so ukrepi iz točk (b), (c) ali (d) člena 24(1) potrebni.

2. Pristojni organ pred sprejetjem ukrepov iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 obvesti povezovalca in se posvetuje s člani zadevnega kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali je treba sprejeti ukrepe iz točk (a) in (b) odstavka 1. Povezovalac se v primeru medsebojnih razhajanj na zahtevo katerega koli člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet od CESR. CESR da nasvet v 10 delovnih dneh od prejema zahteve.

3. Če člani zadevnega kolegija v 15 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu z drugim odstavkom obveščen povezovalac, ne dosežejo dogovora, lahko pristojni organ matične države članice sprejme svojo odločitev. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta v celoti utemelji. Pristojni organ zadevne države članice nemudoma obvesti povezovalca in CESR o svoji odločitvi.

4. Ta člen se uporablja brez poseganja v člen 20.

POGLAVJE III

Sodelovanje med pristojnimi organi

Člen 26

Obveznost sodelovanja

1. Pristojni organi sodelujejo, kadar je to potrebno za namene te uredbe, vključno s primeri, ko preiskovano ravnanje ne pomeni kršitve veljavne zakonodaje ali ureditve zadevne države članice.

2. Pristojni organi tudi tesno sodelujejo s pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podjetij iz člena 4(1).

Člen 27

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi si nemudoma izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje dolžnosti, ki jih imajo po tej uredbi.

2. Pristojni organi lahko pristojnim organom, odgovornim za nadzor podjetij iz člena 4(1), centralnim bankam, evropskemu sistemu centralnih bank in Evropski centralni banki kot monetarnim oblastem ter, kjer je to primerno, drugim javnim organom, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posredujejo zaupne informacije, ki so namenjene opravljanju njihovih nalog. Prav tako se takšnim organom ali telesom ne prepreči, da pristojnim organom posredujejo informacije, ki jih ti utegnejo potrebovati za opravljanje svojih nalog, ki jih imajo po tej uredbi.

Člen 28

Sodelovanje v primeru zahteve v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem

1. Pristojni organ ene države članice lahko zahteva pomoč pristojnega organa druge države članice pri inšpekcijskih pregledih ali preiskavah na kraju samem.

Pristojni organ CESR obvesti o vsaki zahtevi iz prvega pododstavka. Če gre za preiskavo ali inšpekcijski pregled s čezmejnimi učinkom, lahko pristojni organi zahtevajo od CESR, da prevzame usklajevanje preiskave ali inšpekcijskega pregleda.

2. Kadar pristojni organ prejme zahtevo od pristojnega organa druge države članice za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem:

- (a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
- (b) omogoči pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;

- (c) omogoči pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, da sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
- (d) imenuje revizorje ali strokovnjake za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem; ali
- (e) si razdeli posebne naloge, povezane z nadzornimi dejavnostmi, z drugimi pristojnimi organi.

Člen 29

Kolegij pristojnih organov

1. Pristojni organ matične države članice ali, če to zadeva skupino bonitetnih agencij, pristojni organ matične države članice bonitetne agencije, pooblaščen na podlagi člena 15(2), v desetih delovnih dneh od prejema vloge za registracijo, kakor določa člen 15, ustanovi kolegij pristojnih organov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz členov 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 in 28.

2. Kolegij v primeru posamezne agencije sestavljajo pristojni organ matične države članice in pristojni organi iz odstavka 3 ali pristojni organi matičnih držav članic in pristojni organi iz odstavka 3 v primeru skupine bonitetnih agencij.

3. Pristojni organ, ki ni pristojni organ matične države članice, se lahko kadar koli odloči, da bo postal član kolegija, če:

- (a) se v okviru njegovega pravnega reda ustanovi podružnica, ki je del bonitetne agencije ali je del podjetja iz skupine bonitetnih agencij; ali
- (b) če je uporaba bonitetnih ocen v regulativne namene, ki jih je izdala zadevna bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij, razširjena oziroma pomembno vpliva ali bo verjetno pomembno vplivala na ozemlju njegove pristojnosti.

4. Pristojni organi, ki niso člani kolegija iz odstavka 3 in so pristojni na ozemlju, kjer se uporabljajo bonitetne ocene, ki jih je izdala zadevna bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij, se lahko udeležijo seje kolegija ali njegove dejavnosti.

5. Člani kolegija v petnajstih delovnih dneh po ustanovitvi kolegija izberejo povezovalca; če dogovor ni dosežen, se posvetujejo s CESR. V ta namen se upoštevajo vsaj naslednja merila:

- (a) razmerje med pristojnim organom in bonitetno agencijo ali skupino bonitetnih agencij;
- (b) obseg, v katerem se bodo bonitetne ocene uporabljale v regulativne namene na določenem ozemlju oziroma na določenih ozemljih;
- (c) kraj v Skupnosti, kjer bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij opravlja ali namerava opravljati najpomembnejši del dejavnosti bonitetnega ocenjevanja; ter

- (d) poenostavitev upravnih postopkov, zmanjšanje upravnih bremen in ustrezna porazdelitev delovnih obremenitev.

Člani kolegija najmanj vsakih pet let pregledajo izbor povezovalca, da zagotovijo, da izbrani povezovalec še naprej najbolj ustreza merilom iz prvega pododstavka.

6. Povezovalec predseduje sejam kolegija, usklajuje njegove dejavnosti in skrbi za učinkovito izmenjevanje informacij med njegovimi člani.

7. Da bi zagotovil tesno sodelovanje med pristojnimi organi, ki so člani kolegija, povezovalec v desetih delovnih dneh oblikuje pisno ureditev usklajevanju v kolegiju, ki se nanaša na:

- (a) informacije, ki se izmenjujejo med pristojnimi organi;
- (b) postopek odločanja pristojnih organov, brez poseganja v člene 16, 17, in 20;
- (c) primere, ko se morajo pristojni organi medsebojno posvetovati;
- (d) primere, ko pristojni organi uporabljajo mehanizem posredovanja iz člena 31; ter
- (e) primere, ko pristojni organi lahko prenesejo nadzorne naloge na podlagi člena 30.

8. Če ni soglasja o pisni ureditvi usklajevanja iz odstavka 7, lahko kateri koli član kolegija zadevo predloži CESR. Povezovalec pozorno preuči mnenje CESR o pisni ureditvi usklajevanja, preden odobri dokončno besedilo. Pisna ureditev se navede v enotnem dokumentu, ki zajema v celoti utemeljeno pojasnilo o vseh bistvenih odstopanjih od mnenja CESR glede pisne ureditve usklajevanja. Povezovalec pisno ureditev usklajevanja posreduje članom kolegija in CESR.

Člen 30

Prenos nalog med pristojnimi organi

Pristojni organ matične države članice lahko prenese katero koli svojo nalogo na pristojni organ druge države članice, če se ta pristojni organ s tem strinja. Prenos nalog ne vpliva na odgovornost pristojnega organa, na katerega so bile naloge prenesene.

Člen 31

Posredovanje

1. CESR vzpostavi mehanizem posredovanja kot pomoč pri iskanju skupnega stališča med zadevnimi pristojnimi organi.

2. Pristojni organi v primeru medsebojnih razhajanj glede presoje ali ukrepov na podlagi te uredbe predložijo zadevo CESR za

posredovanje. Zadevni pristojni organi pozorno preučijo nasvet CESR in temeljito obrazložijo morebitno odstopanje od takšnega nasveta.

Člen 32

Poklicna skrivnost

1. Obveznost poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri CESR, pristojnem organu ali pri katerem koli organu ali osebi, na katero je pristojni organ prenesel naloge, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih je pristojni organ pogodbeno zaposlil. Informacije, ki so poklicna skrivnost, se ne smejo razkrivati nobeni drugi osebi ali organu, razen kadar je tako razkrivanje potrebno za sodne postopke.

2. Vse informacije, izmenjane med CESR in pristojnimi organi ter med pristojnimi organi na podlagi te uredbe, se štejejo za zapupne, razen kadar CESR ali pristojni organ v času njihovega posredovanja navede, da se take informacije lahko razkrijejo, ali kadar je tako razkrivanje potrebno za sodne postopke.

Člen 33

Razkrivanje informacij, prejetih od druge države članice

Pristojni organ države članice informacije, ki jih je prejel od pristojnega organa druge države članice lahko razkrije samo, če je pridobil izrecno soglasje pristojnega organa, ki je posredoval informacije, in se lahko, po potrebi, informacije razkrivajo izključno za namene, za katere je omenjeni pristojni organ dal soglasje, ali kadar je takšno razkritje potrebno za sodne postopke.

POGLAVJE IV

Sodelovanje s tretjimi državami

Člen 34

Dogovor o izmenjavi informacij

Pristojni organi lahko sklenejo dogovore o sodelovanju za izmenjavo informacij s pristojnimi organi tretjih držav samo, če za razkrite informacije veljajo jamstva poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna tistim iz člena 32.

Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog navedenih pristojnih organov.

Kar zadeva posredovanje osebnih podatkov tretji državi, države članice uporabljajo Direktivo 95/46/ES.

Člen 35

Razkrivanje informacij prejetih od tretjih držav

Pristojni organ države članice lahko informacije, ki jih je prejel od pristojnih organov tretjih držav, razkrije samo, če je pridobil

izrecno soglasje pristojnega organa, ki je posredoval informacije, in se, po potrebi, informacije razkrivajo izključno za namene, za katere je omenjeni pristojni organ dal soglasje, ali kadar je takšno razkritje potrebno za sodne postopke.

NASLOV IV

KAZNI, POSTOPEK Z ODBOROM, POROČANJE TER PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Kazni, postopek z odborom in poročanje

Člen 36

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice zagotovijo, da pristojni organ razkrije javnosti vsako kazen, ki se izreče zaradi kršitve te uredbe, razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

Do 7. junijem 2010 države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz prvega pododstavka. Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo na ta pravila.

Člen 37

Spremembe prilog

Komisija lahko spremeni priloge, da upošteva dogajanja na finančnih trgih, vključno z razvojem mednarodnih dogodkov, zlasti kar zadeva nove finančne instrumente in konvergenca nadzornih praks.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 38(2).

Člen 38

Postopek z odborom

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2001/528/ES⁽¹⁾.

(1) UL L 191, 13.7.2001, str. 45.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 39

Poročanje

1. Komisija najpozneje do 7. decembra 2012 oceni uporabo te uredbe, vključno z oceno opiranja na bonitetne ocene v Skupnosti, oceno vpliva na stopnjo koncentracije na trgu bonitetnega ocenjevanja, oceno stroškov in koristi učinkov uredbe in oceno ustreznosti plačila, ki ga ocenjevani subjekt plača bonitetni agenciji (model izdajatelj plača), ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisija najpozneje do 7. decembra 2010 ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi oceni uporabo naslova III te uredbe, zlasti sodelovanja pristojnih organov, pravnega statusa CESR in nadzorne prakse. Komisija o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki mu po potrebi priloži predlog za revizijo omenjenega naslova.

Poročilo vsebuje sklic na predlog Komisije z dne 12. novembra 2008 za uredbo o bonitetnih agencijah ter poročilo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta z dne 23. marca 2009 glede omenjenega predloga.

3. Komisija do 7. decembra 2010 ob upoštevanju razvoja regulativnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije v tretjih državah Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o vplivih tega razvoja in prehodnih določb iz člena 40 na stabilnost finančnih trgov v Skupnosti.

POGLAVJE II

Prehodne in končne določbe

Člen 40

Prehodne določbe

Bonitetne agencije, ki poslujejo v Skupnosti pred 7. junijem 2010 („obstoječe bonitetne agencije“) in ki se nameravajo registrirati v skladu s to uredbo, sprejmejo vse potrebne ukrepe za usklajitev z določbami te uredbe najpozneje do 7. septembra 2010.

Bonitetne agencije predložijo vlogo za registracijo od 7. junija 2010. Obstoječe bonitetne agencije predložijo vlogo za registracijo do 7. septembra 2010.

Razen če je bila registracija zavrnjena, lahko obstoječe bonitetne agencije še naprej izdajajo bonitetne ocene, ki jih finančne ustanove iz člena 4(1) uporabljajo za regulativne namene. V primeru zavrnitve registracije se uporablja člen 24(2).

Člen 41

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti. Vendar:

- člen 4(1) se začne uporabljati 7. decembra 2010; in
- točke (f), (g) in (h) člena 4(3) se začnejo uporabljati 7. junija 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

NEODVISNOST IN IZOGIBANJE NASPROTJEM INTERESOV

Oddelek A

Organizacijske zahteve

1. Bonitetna agencija ima upravni odbor ali nadzorni svet. Njeno višje vodstvo zagotavlja:
 - (a) neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, tudi od vseh političnih in ekonomskih vplivov ali omejitev;
 - (b) ustrezno opredeljevanje, upravljanje in razkritje nasprotij interesov;
 - (c) usklajenosti bonitetne agencije s preostalimi zahtevami te uredbe.
2. Bonitetna agencija je organizirana na način, s katerim se zagotovi, da njen poslovni interes ne zmanjša neodvisnosti ali točnosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

Višje vodstvo bonitetne agencije so ugledne osebe, z zadostnim znanjem in izkušnjami, ki zagotavljajo premišljeno in skrbno upravljanje bonitetne agencije.

Vsaj tretjina članov upravnega odbora ali nadzornega sveta bonitetne agencije, najmanj pa dva od njih, mora biti neodvisnih članov, ki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

Nadomestilo za neodvisne člane upravnega odbora ali nadzornega sveta ni povezano s poslovnimi rezultati bonitetne agencije in je urejeno tako, da se zagotovi neodvisnost njihove presoje. Mandat neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega sveta traja natanko toliko časa, kot je vnaprej dogovorjeno, ne presega petih let in ga ni mogoče obnoviti. Neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta se lahko razrešijo le v primeru neprimerne ravnanja ali slabega opravljanje strokovnega dela.

Večina članov upravnega odbora ali nadzornega sveta, vključno z njegovimi neodvisnimi člani, ima dovolj strokovnega znanja s področja finančnih storitev. Če bonitetna agencija izdaja bonitetne ocene o strukturiranih finančnih instrumentih, ima najmanj en neodvisni član in še en član odbora ali sveta poglobljeno znanje in izkušnje na višji ravni s področja trgov strukturiranih finančnih instrumentov.

Poleg splošnih odgovornosti odbora ali sveta imajo neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta posebno nalogo, da spremljajo:

- (a) razvoj politike bonitetnega ocenjevanja in metodologij, ki jih bonitetna agencija uporablja pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja;
- (b) učinkovitost notranjega sistema kontrole kakovosti bonitetne agencije v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja;
- (c) učinkovitost ukrepov in postopkov, uvedenih za zagotovitev prepoznavanja, odpravljanja ali upravljanja in razkritja nasprotja interesov; ter
- (d) postopke skladnosti in upravljanja, vključno z učinkovitostjo funkcije pregleda iz točke 9 tega oddelka.

Mnenja neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega sveta o zadevah iz točk (a) do (d) se redno posredujejo odboru, poskrbi pa se tudi, da so na voljo pristojnemu organu, kadar koli jih ta zahteva.

3. Bonitetna agencija oblikuje ustrezne politike in postopke za zagotavljanje skladnosti z obveznostmi iz te uredbe.
4. Bonitetna agencija ima ustrezne administrativne in računovodske postopke, mehanizme notranjih kontrol, učinkovite postopke za ocenjevanje tveganj ter učinkovite kontrolne in zaščitne ukrepe za sisteme za obdelavo informacij.

Namen teh mehanizmov notranjih kontrol je zagotoviti skladnost z odločitvami in postopki na vseh ravneh bonitetne agencije.

Bonitetna agencija izvaja in vzdržuje postopke odločanja ter organizacijske strukture, ki jasno in na dokumentiran način določajo poročevalske linije ter razporejajo funkcije in odgovornosti.

5. Bonitetna agencija vzpostavi in trajno ter učinkovito vzdržuje Službo za varovanje zakonitosti poslovanja („funkcija skladnosti“), ki deluje neodvisno. Ta spremlja, ali so bonitetna agencija in njeni zaposleni skladni z obveznostmi iz te uredbe, ter poroča o tem. Funkcija skladnosti je:
 - (a) spremljanje in redno ocenjevanje primernosti in učinkovitosti ukrepov in postopkov, uvedenih v skladu s točko 3, ter ukrepov, sprejetih za odpravljanje morebitnih pomanjkljivosti bonitetne agencije pri zagotavljanju skladnosti z obveznostmi iz te uredbe;
 - (b) svetovanje in pomoč vodilnim, bonitetnim analitikom, zaposlenim in vsaki drugi fizični osebi, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, ali kateri koli osebi, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek obvladovanja, ki je odgovorna za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, da lahko bonitetna agencija izpolni obveznosti iz te uredbe.
6. Da se funkciji skladnosti omogoči pravilno in neodvisno opravljanje dolžnosti, bonitetna agencija zagotovi, da so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) funkcija skladnosti ima potrebno pristojnost, vire, strokovno znanje in dostop do vseh ustreznih informacij;
 - (b) imenovati je treba odgovorno osebo za varovanje zakonitosti poslovanja, ki je odgovorna za funkcijo skladnosti ter za poročanje o skladnosti, kot zahteva točka 3;
 - (c) upravljavci, bonitetni analitiki, zaposleni in vsaka druga fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, ali katera koli oseba, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek nadzora in pristojna za funkcijo spremljanja skladnosti, ni vključen v opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, katere spremljajo;
 - (d) nadomestilo odgovorne osebe za varovanje zakonitosti poslovanja ni povezano s poslovnimi rezultati bonitetne agencije in je urejeno tako, da se zagotovi neodvisnost njegove presoje.

Odgovorna oseba za varovanje zakonitosti poslovanja zagotovi, da je morebitno nasprotje interesov oseb, ki so na razpolago funkciji skladnosti, ustrezno prepoznano in odpravljeno.

Odgovorna oseba za varovanje zakonitosti poslovanja o opravljanju svojih dolžnosti redno poroča višjemu vodstvu in neodvisnim članom upravnega odbora ali nadzornega sveta.

7. Bonitetna agencija vzpostavi primerno in učinkovito organizacijsko in upravno ureditev za preprečevanje, ugotavljanje, odpravljanje ali ustrezno obvladovanje in razkritje nasprotja interesov iz točke 1 oddelka B. Poskrbi, da se vodijo evidence o vseh pomembnih okoliščinah, ki bi negativno vplivale na neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, vključno s pravili o bonitetnih analitikih, navedenimi v oddelku C, ter zaščitnimi ukrepi za zmanjševanje teh okoliščin.
8. Bonitetna agencija uporablja ustrezne sisteme, vire in postopke za zagotavljanje stalnosti in pravilnosti pri izvajanju svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
9. Bonitetna agencija vzpostavi funkcijo pregledovanja, katere izvajalci redno pregledujejo metodologije, modele in ključne predpostavke ocenjevanja, na primer matematične ali korelacijske ter vse njihove bistvene spremembe ali prilagoditve ter preverjajo primernost teh metodologij, modelov in predpostavk, kadar se jih uporablja ali naj bi se jih uporabljalo za ocenjevanje novih finančnih instrumentov.

Ta funkcija pregledovanja mora biti neodvisna od poslovnih procesov, povezanih z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja. Osebe, odgovorne za izvajanje te funkcije, poročajo članom upravnega odbora ali nadzornega sveta iz točke 2 tega oddelka.

10. Bonitetna agencija spremlja in ocenjuje primernost in učinkovitost svojih sistemov, mehanizmov notranjih kontrol in ureditev, vzpostavljenih na podlagi te uredbe, ter sprejema ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

Oddelek B**Operativne zahteve**

1. Bonitetna agencija ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno in na vidnem mestu razkriva vsa dejanska ali potencialna nasprotja interesov, ki bi lahko vplivala na analize in presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri izdaji bonitetnih ocen, ter oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen.
2. Bonitetna agencija razkrije javnosti imena ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb, od katerih prejema več kot 5 % svojih letnih prihodkov.
3. Bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene v kateri koli izmed naštetih okoliščin ali, v primeru obstoječe bonitetne ocene, nemudoma objavi, da je bonitetna ocena morebiti ogrožena, kadar:
 - (a) ima bonitetna agencija ali osebe iz točke 1, neposredno ali posredno v lasti finančne instrumente ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe ali kakršno koli drugačno neposredno ali posredno lastniško udeležbo v tem subjektu ali tretjo osebo, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno v upravljanjih skladih, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja;
 - (b) se bonitetna ocena izda v zvezi z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, ki je z bonitetno agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem;
 - (c) je oseba iz točke 1 član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe; ali
 - (d) je imel bonitetni analitik, ki je sodeloval pri določanju bonitetne ocene, ali oseba, ki jo je odobrila, kakršen koli odnos z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, kar lahko povzroči nastanek nasprotij interesov.

Bonitetna agencija prav tako nemudoma oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik obstoječe bonitetne ocene.

4. Bonitetna agencija ne zagotavlja svetovalnih storitev ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti omenjenega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.

Bonitetna agencija lahko opravlja storitve, ki niso izdaja bonitetnih ocen, v nadaljevanju „pomožne storitve“. Pomožne storitve niso del dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ampak zajemajo tržne napovedi, ocene gospodarskih gibanj, analize oblikovanja cen in druge splošne podatkovne analize, pa tudi s tem povezane distribucijske storitve.

Bonitetna agencija poskrbi, da opravljanje pomožnih storitev ne pomeni nasprotij interesov v njeni dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in v končnih poročilih o bonitetnih ocenah razkrije vse opravljene pomožne storitve za ocenjevani subjekt ali katero koli povezano tretjo osebo.

5. Bonitetna agencija poskrbi, da bonitetni analitiki ali osebe, ki odobrijo bonitetne ocene, ne dajejo uradnih ali neuradnih predlogov ali priporočil v zvezi s sestavo strukturiranih finančnih instrumentov, za katere se pričakuje, da bo bonitetna agencija zanje izdala bonitetno oceno.
6. Bonitetna agencija oblikuje svoje poročevalske in komunikacijske poti, tako da zagotovi neodvisnost oseb iz točke 1 od drugih dejavnosti bonitetne agencije, ki se opravljajo na poslovni osnovi.
7. Bonitetna agencija poskrbi za ustrezne evidence in, kjer je primerno, zagotovi, da se ohranijo revizijske sledi njenih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Te evidence vključujejo:
 - (a) za vsako odločitev o bonitetni oceni identiteto bonitetnih analitikov, ki sodelujejo pri določanju bonitetne ocene, in identiteto oseb, ki so oceno odobrile, informacije o tem, ali je bila bonitetna ocena naročena ali ne, ter datum njene izvedbe;
 - (b) evidence honorarjev, prejetih od katerega koli ocenjevanega subjekta ali z njim povezane tretje osebe oziroma katerega koli uporabnika bonitetnih ocen;
 - (c) evidence računov posameznega naročnika bonitetnih ocen in z njimi povezanih storitev;

- (d) evidence, ki dokazujejo vzpostavljene postopke in metodologije, ki jih uporablja bonitetna agencija za določanje bonitetnih ocen;
 - (e) notranje evidence in dokumente, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, in delovne dokumente, ki se uporabljajo kot osnova za sprejemanje vseh odločitev o bonitetnih ocenah;
 - (f) poročila o bonitetnih analizah, poročila o bonitetni oceni in poročila o zasebnih bonitetnih ocenah ter notranje evidence, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, in delovnimi dokumenti, ki se uporabljajo kot osnova za mnenja, izražena v takih poročilih;
 - (g) evidence o postopkih in ukrepih, ki jih je vzpostavila bonitetna agencija zaradi izpolnjevanja te uredbe; ter
 - (h) kopije notranjih in zunanjih sporočil, vključno z elektronskimi sporočili, ki jih je prejela ali poslala bonitetna agencija in njeni zaposleni ter se nanašajo na dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
8. Evidence in revizijske sledi iz točke 7 se hranijo v prostorih registrirane bonitetne agencije najmanj pet let. Poskrbi se, da so na voljo pristojnim organom zadevnih držav članic na njihovo zahtevo.

Kadar se registracija bonitetne agencije razveljavi, se evidence hranijo še najmanj tri leta.

9. Evidence, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih oseb v okviru dogovora za opravljanje storitev bonitetnega ocenjevanja, se hranijo najmanj do prekinitve odnosa s tem ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami.

Oddelek C

Pravila glede bonitetnih analitikov in drugih oseb, ki so neposredno vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja

1. Bonitetni analitiki in zaposleni v bonitetni agenciji ter katera koli druga fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki je neposredno vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ter osebe, ki so tesno povezane z njimi, kot je navedeno v členu 1(2) Direktive 2004/72/ES⁽¹⁾, ne sodelujejo pri nakupu, prodaji ali sklepanju poslov v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, ki ga izda, zanj jamči ali ga drugače podpira kateri koli ocenjevani subjekt, s področja njihove glavne analitične odgovornosti, razen če gre za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah vključno v upravljanjih skladih, kot so pokojninski skladi in življenjska zavarovanja.
2. Nobena oseba iz točke 1 ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene katerega koli ocenjevanega subjekta, če je ta oseba:
 - (a) lastnik finančnih instrumentov ocenjevanega subjekta, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah;
 - (b) lastnik finančnih instrumentov katerega koli subjekta, povezanega z ocenjevanim subjektom, katerih lastništvo bi lahko povzročilo ali se na splošno obravnavalo kot vzrok za nasprotje interesov, razen če gre za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah;
 - (c) nedavno bila zaposlena ali imela drugačen poslovni odnos ali kakršen koli drugačen odnos z ocenjevanim subjektom, ki bi lahko povzročil ali se na splošno obravnaval kot vzrok za nasprotje interesov.
3. Bonitetna agencija zagotovi, da osebe iz točke 1:
 - (a) sprejemajo vse razumne ukrepe za zaščito lastnine in evidenc v lasti bonitetne agencije pred prevaro, krajo ali zlorabo, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 - (b) ne razkrivajo nobenih informacij o bonitetnih ocenah ali mogočih prihodnjih bonitetnih ocenah bonitetne agencije, razen ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam;

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2004/72/ES z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dovoljenih tržnih ravnanj, opredelitve notranjih informacij v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, sestave seznama o osebah z dostopom do notranjih informacij, poročanja o transakcijah poslovnih delavcev in obveščanja o sumljivih poslih (UL L 162, 30.4.2004, str. 70).

- (c) ne dajejo zaupnih informacij, ki so bile zaupane bonitetni agenciji, bonitetnim analitikom, in zaposlenim pri kateri koli osebi, ki je z njo neposredno ali posredno povezana prek nadzora, ter vsem drugim fizičnim osebam, katerih storitve so na voljo kateri koli osebi ali so pod nadzorom te osebe, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek nadzora in ki je neposredno vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 - (d) ne uporabljajo oziroma ne dajejo zaupnih informacij za namene trgovanja s finančnimi instrumenti ali kakršne koli drugačne namene, razen za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
4. Osebe iz točke 1 ne zahtevajo ali sprejemajo denarja, daril ali uslug od katere koli osebe, s katero bonitetna agencija posluje.
 5. Če oseba iz točke 1 ugotovi, da je katera koli druga takšna oseba vpletena v ravnanje, za katerega prva meni, da je nezakonito, o tem nemudoma poroča odgovorni osebi za varovanje zakonitosti poslovanja, pri čemer to nima negativnih posledic za poročevalca.
 6. Kadar bonitetni analitik prekine svoje delovno razmerje in se pridruži ocenjevanemu subjektu, v katerega bonitetno ocenjevanje je bil vključen, ali finančnemu podjetju, s katerim je imel opravka v okviru svojih dolžnosti pri bonitetni agenciji, bonitetna agencija pregleda vso ustrezno delo tega bonitetnega analitika, opravljeno v zadnjih dveh letih pred njegovim odhodom.
 7. Oseba iz točke 1 ne sprejme zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanem subjektu ali s slednjim povezani tretji osebi, dokler ne preteče 6 mesecev od izdelave bonitetne ocene.
 8. Za namen člena 7(4) bonitetne agencije zagotovijo, da:
 - (a) glavni bonitetni analitiki, niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot štiri leta;
 - (b) bonitetni analitiki, niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot pet let;
 - (c) osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot sedem let.

Osebe iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka dve leti od konca obdobj, določenih v navedenih točkah, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezanimi tretjimi osebami iz teh točk.

Oddelek D

Pravila glede predstavitve bonitetnih ocen

I. Splošne obveznosti

1. Bonitetna agencija zagotovi, da sta v vsaki bonitetni oceni jasno in vidno navedena ime in naziv delovnega mesta glavnega bonitetnega analitika, vključenega v zadevno dejavnost bonitetnega ocenjevanja, ter ime in naziv delovnega mesta osebe, ki je bila v prvi vrsti odgovorna za odobritev bonitetne ocene.
2. Bonitetna agencija zagotovi najmanj, da:
 - (a) so v bonitetni oceni navedeni vsi bistveni viri, ki so bili uporabljeni pri pripravi bonitetne ocene, vključno z ocenjevanim subjektom ali – kjer je to primerno – njegovimi povezanimi tretjimi osebami in podatkom, ali je bila bonitetna ocena razkrita temu ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam in spremenjena po tem razkritju in pred njeno objavo;
 - (b) je v bonitetni oceni jasno navedena glavna metodologija ali različica metodologije, ki je bila uporabljena pri določanju bonitetne ocene, s sklicevanjem na njen obširen opis; kadar bonitetna ocena temelji na več kot eni metodologiji ali kadar bi zaradi sklicevanja samo na glavno metodologijo vlagatelji lahko spregledali druge pomembne vidike bonitetne ocene, vključno s katerimi koli bistvenimi prilagoditvami ali odstopanji, bonitetna agencija v bonitetni oceni to dejstvo pojasni in navede, kako so v njej upoštewane te različne metodologije oziroma drugi vidiki;

- (c) je v bonitetni oceni pojasnjen pomen vsake bonitetne kategorije, opredelitve neplačila ali poplačila in vsa ustrezna opozorila glede tveganj, vključno z analizo občutljivosti zadevnih ključnih predpostavk ocenjevanja, kot so matematične ali korelacijske predpostavke, skupaj z najslabšim in najboljšim scenarijem bonitetnih ocen;
 - (d) sta v bonitetni oceni jasno in vidno navedena datum, ko je bila ta prvič distribuirana, in datum, ko je bila zadnjič posodobljena; ter
 - (e) poda informacije o tem, ali se bonitetna ocena nanaša na novo izdani finančni instrument in ali bonitetna agencija prvič ocenjuje finančni instrument.
3. Bonitetna agencija sporoči bonitetno oceno ocenjevanemu subjektu 12 ur pred objavo ter ga obvesti o glavnih elementih, na katerih temelji ocena, tako da ima subjekt možnost bonitetno agencijo opozoriti na stvarne napake.
4. Bonitetna agencija ob razkritju bonitetnih ocen jasno in vidno navede vse značilnosti in omejitve bonitetne ocene. Zlasti ob objavi vsake bonitetne ocene vidno navede, ali se ji zdi kakovost razpoložljivih informacij o ocenjevanemu subjektu zadovoljiva in v kolikšnem obsegu je preverila informacije, ki ji jih je zagotovil ocenjevani subjekt ali njegove povezane tretje osebe. Če bonitetna ocena vključuje vrsto subjekta ali finančnega instrumenta, za katerega so podatki iz preteklosti omejeni, bonitetna agencija na vidnem mestu jasno navede omejitve bonitetne ocene.

V primeru pomanjkanja zanesljivih podatkov ali zapletenosti strukture nove vrste finančnega instrumenta ali nezadovoljive kakovosti razpoložljivih informacij ali ko se zaradi njih pojavljajo resni dvomi o tem, ali lahko bonitetna agencija zagotovi verodostojno bonitetno oceno, bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene oziroma prekličče obstoječo bonitetno oceno.

5. Kadar bonitetna agencija napove bonitetno oceno, v sporočilih ali poročilih za javnost pojasni ključne elemente, na katerih temelji bonitetna ocena.

Kadar informacije, določene v točkah 1, 2 in 4, ne bi bile sorazmerne glede na dolžino distribuirane bonitetne ocene, zadostuje, da se v sami bonitetni oceni navede jasen in viden sklic na mesto, kjer so take razkrite informacije neposredno in enostavno dostopne, vključno z neposredno spletno povezavo do razkritih informacij na ustrezni spletni strani bonitetne agencije.

II. *Dodatne obveznosti v zvezi z bonitetnimi ocenami strukturiranih finančnih instrumentov*

1. Kadar bonitetna agencija oceni strukturiran finančni instrument, v bonitetni oceni navede vse informacije o analizi izgub in denarnih tokov, ki jo je izvedla ali se zanaša nanjo, pa tudi podatek o vsaki pričakovani spremembi bonitetne ocene.
2. Bonitetna agencija navede, katero raven ocenjevanja je uporabila v zvezi s postopki poglobljenega pregledovanja dokumentacije na ravni zadevnih finančnih instrumentov ali drugih sredstev strukturiranih finančnih instrumentov. Bonitetna agencija razkrije, ali je izvedla kakršno koli ocenjevanje takih postopkov poglobljenega pregledovanja dokumentacije oziroma ali se je pri tem opirala na ocenjevanje, ki so ga opravile tretje osebe, in navede, kako rezultat takega ocenjevanja vpliva na bonitetno oceno.
3. Kadar bonitetna agencija izda bonitetno oceno strukturiranih finančnih instrumentov, mora razkritje metodologij, modelov in ključnih predpostavk ocenjevanja pospremiti z navodili, ki pojasnjujejo predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij ocenjevanja, uporabljenih pri teh bonitetnih ocenah, vključno s simulacijami stresnih scenarijev, ki so jih agencije opravile pri oblikovanju bonitetnih ocen. Ta navodila so jasna in zlahka razumljiva.
4. Bonitetna agencija redno razkriva informacije o vseh strukturiranih finančnih produktih, ki so ji bili predloženi v prvi pregled ali predhodno ocenjevanje. Tako razkritje informacij se opravi ne glede na to, ali so izdajatelji pooblastili bonitetno agencijo tudi za končno bonitetno oceno ali ne.

Oddelek E**Razkritja****I. Splošna razkritja**

Bonitetna agencija na splošno razkrije dejstvo, da je registrirana v skladu s to uredbo, in naslednje informacije:

1. vsa dejanska in potencialna nasprotja interesov iz točke 1 oddelka B;
2. seznam njenih pomožnih storitev;
3. svojo politiko glede objavljanja bonitetnih ocen in drugih s tem povezanih sporočil;
4. splošni značaj svoje ureditve glede plačil;
5. metodologije in opise modelov ter ključne predpostavke ocenjevanja, kot so matematične ali korelacijske predpostavke, uporabljene pri njenih dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, ter njihove bistvene spremembe;
6. vse bistvene spremembe svojih sistemov, virov ali postopkov; ter
7. po potrebi svoj kodeks ravnanja.

II. Redna razkritja

Bonitetna agencija redno razkriva naslednje informacije:

1. vsakih šest mesecev podatke o preteklih stopnjah neplačil svojih bonitetnih kategorij po glavnih geografskih območjih izdajateljev, ter ali so se stopnje neplačil teh kategorij s časom spremenile;
2. letno:
 - (a) seznam svojih 20 največjih strank glede na prihodek, ki ga ustvarjajo; ter
 - (b) seznam tistih svojih strank, katerih prispevek k stopnji rasti pri ustvarjanju prihodka bonitetne agencije je v prejšnjem finančnem letu več kot 1,5-krat presegel stopnjo rasti skupnih prihodkov bonitetne agencije v tistem letu. Vsaka taka stranka se v ta seznam vključi samo, če je v tistem letu bonitetna agencija na svetovni ravni z njo ustvarila več kot 0,25 % svojih skupnih prihodkov.

Za namene te točke „stranka“ pomeni subjekt, njegove podrejene subjekte in povezane subjekte, v katerih ima subjekt delež, večji od 20 %, in vse druge subjekte, za katere je subjekt v imenu neke stranke s pogajanjem dosegel strukturiranje izdaje dolžniških instrumentov, pri čemer je bila bonitetni agenciji posredno ali neposredno plačana provizija za bonitetno oceno izdaje teh dolžniških instrumentov.

III. Poročilo o preglednosti

Bonitetna agencija vsako leto zagotovi naslednje informacije:

1. podrobne informacije o pravni strukturi in lastništvu bonitetne agencije, vključno z informacijami o deležih v smislu členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽¹⁾;
2. opis mehanizmov notranjih kontrol, s katerim zagotavlja kakovost svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
3. statistiko o dodelitvi osebja novim bonitetnim ocenam, pregledom bonitetnih ocen, ocenjevanju metodologij ali modelov in višjemu vodstvu;

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

4. opis politike vodenja evidenc;
5. rezultat letnega notranjega pregleda neodvisne funkcije skladnosti;
6. opis politike rotacije vodstvenega osebja in analitikov;
7. finančne informacije o prihodkih bonitetne agencije, razdeljenih na honorarje iz naslova dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in honorarje iz naslova drugih dejavnosti, z obširnim opisom vsake; ter
8. izjava o upravljanju v smislu člena 46a(1) Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih določenih vrst družb ⁽¹⁾. Za namene navedene izjave bonitetna agencija predloži informacije iz člena 46a(1)(d) navedene direktive ne glede na to, ali se nanjo nanaša Direktiva 2004/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o pobudah za prevzem ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

⁽²⁾ UL L 142, 30.4.2004, str. 12.

PRILOGA II

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA NAVESTI V VLOGI ZA REGISTRACIJO

1. Polno ime bonitetne agencije, naslov registriranega sedeža v Skupnosti;
 2. ime in kontaktni podatki osebe za stik in uradnika za spremljanje skladnosti;
 3. pravni status;
 4. razred bonitetnih ocen, za katerega bonitetna agencija zaproša za registracijo;
 5. lastniška struktura;
 6. organizacijska struktura in upravljanje;
 7. finančna sredstva za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 8. zaposleni v bonitetnih agencijah in njihovo strokovno znanje;
 9. informacije o podrejenih podjetjih bonitetne agencije;
 10. opis postopkov in metodologij, uporabljenih za izdajo in revidiranje bonitetnih ocen;
 11. politike in postopki za prepoznavanje in obvladovanje ter razkrivanje morebitnih nasprotij interesov;
 12. informacije o analitikih, vključenih v ocenjevanje;
 13. ureditev plačil in ocene uspešnosti;
 14. druge storitve, ki niso dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih namerava opravljati bonitetna agencija;
 15. program poslovanja, vključno s podatkom, kje naj bi se izvajale glavne poslovne dejavnosti in katere podružnice bodo ustanovljene ter navedbo vrste predvidenih poslovnih dejavnosti.
 16. dokumenti in podrobne informacije v zvezi s predvideno uporabo sistema odobritve;
 17. dokumenti in podrobne informacije v zvezi s predvidenimi dogovori o zunanjem izvajanju, vključno z informacijami o subjektih, ki opravljajo funkcije, oddane v zunanje izvajanje.
-